

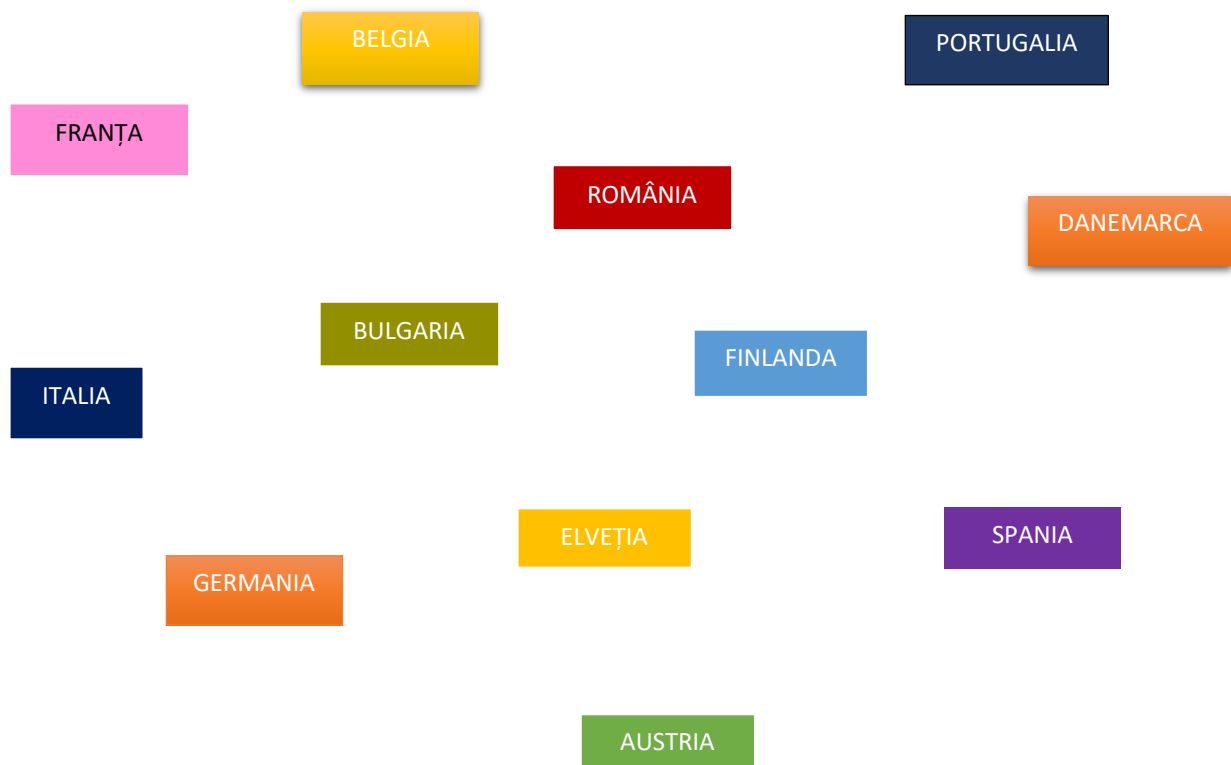
Proiect: „Politici publice alternative pentru îmbunătățirea cadrului de organizare și funcționare a învățământului preuniversitar particular (EDU-PART)”

Beneficiar: Asociația Centrul pentru Integritate

Partener: Ministerul Educației Naționale

Cod SIPOCA 231 / Cod MySMIS 112698

ÎNVĂȚĂMÂNTUL PARTICULAR ÎN STATELE EUROPENE ȘI ÎN ALTE STATE CU TRADIȚIE ANALIZĂ COMPARATIVĂ

București, 2018

Beneficiar: Asociația Centrul pentru Integritate

Partener: Ministerul Educației Naționale

Document elaborat în cadrul proiectului: „Politici publice alternative pentru îmbunătățirea cadrului de organizare și funcționare a învățământului preuniversitar particular (EDU-PART)”, cofinanțat de Uniunea Europeană, din Fondul Social European prin Programul Operațional Capacitate Administrativă, în cadrul activității proiectului nr. 3 - Formularea a 2 propuneri de politici publice alternative vizând cadrul de organizare și funcționare a învățământului preuniversitar particular din România, implicit al sub-activității 3.3 - Elaborarea unui studiu comparativ privind învățământul particular în alte state europene.

Cod SIPOCA 231 / Cod MySMIS 112698

Elaborat de:	Cumpănașu Alexandru, expert		
	Călin Mihaela-Elisabeta, expert administrație publică SMIS 112698		
Data:	28.12.2018		
Versiunea:	2		
Modificări:	Versiunea	Data	Modificări
	1	08.08.2018	Modificări de formă; Revizuirii; Completare capitolul II – Concluzii.
Lista de distribuție:	Baltag Simona-Gabriela, Manager proiect SMIS 112698		
	Tican Iona, Asistent proiect SMIS 112698		
Aprobare din partea Asociației Centrul pentru Integritate			

CUPRINS

INTRODUCERE. CONTEXT	6
CAPITOLUL I. SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT AL ȚĂRILOR EUROPENE	7
1. 1 Franța	7
1. 1. 1. Structura studiilor	7
1. 1. 2. Structura anului școlar	8
1. 1. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare	8
1. 1. 4. Metode de evaluare	8
1. 1. 5. Structuri implicate în sistemul de învățământ	9
1. 1. 6. Reforme ale sistemului educațional	10
1. 1. 7. Finanțarea sistemului de învățământ	10
1. 2. Italia	10
1. 2. 1. Structura studiilor	10
1. 2. 2. Structura anului școlar	11
1. 2. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare	11
1. 2. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ	12
1. 2. 5. Reforme ale sistemului educațional	12
1. 2. 6. Finanțarea sistemului de învățământ	12
1. 3. Portugalia	13
1. 3. 1. Structura studiilor	13
1. 3. 2. Structura anului școlar	13
1. 3. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare	14
1. 3. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ	14
1. 3. 5. Reforme ale sistemului educațional	14
1. 3. 6. Finanțarea sistemului de învățământ	15
1. 4. Danemarca	15
1. 4. 1. Structura studiilor	15
1. 4. 2. Structura anului școlar	15
1. 4. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare	15
1. 4. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ	17
1. 4. 5. Reforme ale sistemului educațional	17
1. 4. 6. Finanțarea sistemului de învățământ	18
1. 5. Germania	18
1. 5. 1. Structura studiilor	18
1. 5. 2. Structura anului școlar	18

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

1. 5. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare.....	19
1. 5. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ	22
1. 5. 5. Reforme ale sistemului educațional.....	22
1. 5. 6. Finanțarea sistemului de învățământ	22
1. 6. Bulgaria.....	23
1. 6. 1. Structura studiilor.....	23
1. 6. 2 Structura an școlar.....	23
1. 6. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare.....	24
1. 6. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ	24
1. 6. 5. Reforme ale sistemului educațional.....	24
1. 6. 6. Finanțarea sistemului de învățământ	25
1. 7. Spania.....	25
1. 7. 1. Structura studiilor.....	25
1. 7. 2. Structura anului școlar.....	26
1. 7. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare.....	26
1. 7. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ	27
1. 7. 5. Reforme ale sistemului educațional.....	27
1. 7. 6. Finanțarea sistemului de învățământ	28
1. 8. Belgia.....	28
1. 8. 1. Structura studiilor.....	28
1. 8. 2. Structura anului școlar.....	29
1. 8. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare.....	31
1. 8. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ	34
1. 8. 5. Reforme ale sistemului educațional.....	34
1. 8. 6. Finanțarea sistemului de învățământ	35
1. 9. Austria.....	36
1. 9. 1. Structura studiilor.....	36
1. 9. 2. Structura anului școlar.....	36
1. 9. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare.....	36
1. 9. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ	38
1. 9. 5. Reforme ale sistemului educațional.....	38
1. 9. 6. Finanțarea sistemului de învățământ	39
1. 10. Elveția	39
1. 10. 1. Structura studiilor.....	39
1. 10. 2. Structura anului școlar.....	40
1. 10. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare.....	40
1. 10. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ	41
1. 10. 5. Reforme ale sistemului educațional.....	41
1. 10. 6. Finanțarea sistemului de învățământ	41

1. 11. Finlanda.....	42
1. 11. 1. Structura studiilor.....	42
1. 11. 2. Structura anului școlar.....	42
1. 11. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare.....	43
1. 11. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ	46
1. 11. 5. Reforme ale sistemului educational.....	46
1. 11. 6. Finanțarea sistemului de învățământ	46
1. 12. România	47
1. 12. 1. Structura studiilor.....	47
1. 12. 2. Structura anului școlar.....	48
1. 12. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare.....	49
1. 12. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ	50
1. 12. 5. Reforme ale sistemului educational.....	51
1. 12. 6. Finanțarea sistemului de învățământ	55
CAPITOLUL II. CONCLUZII	59

INTRODUCERE. CONTEXT.

Organizarea și funcționarea învățământului preuniversitar este o temă ce trebuie să ne preocupe în mod constant, întrucât prin învățământul preuniversitar sunt puse bazele unei societăți educate și responsabile, asigurând totodată premisele dezvoltării economice a comunității din care facem parte.

Calitatea actului educațional și condițiile de învățare sunt două dintre aspectele ce necesită o monitorizare riguroasă din partea tuturor actorilor implicați în sistemul educațional, și nu numai: organizații neguvernamentale, profesori și elevi prin structurile reprezentative ale acestora, instituții publice cu responsabilități în domeniu, reprezentanți ai instituțiilor de învățământ preuniversitar particular și de ce nu, a fiecărui cetățean sau membru al comunității.

În era informației și a datelor deschise, schimbul de experiență și de informații între țările cu un sistem de învățământ preuniversitar dezvoltat și bine consolidat, constituie un element esențial în vederea formulării de politici publice integrate ce deserveșc interesul fiecărei comunități în parte, cât și celui european.

Sistemul de învățământ preuniversitar din fiecare țară este o componentă de bază în structura generală a societății, care cuprinde totalitatea instituțiilor ce urmăresc îndeplinirea unor obiective educaționale. Prin caracterul sau național, sistemul de învățământ din fiecare țară evoluează în funcție de dezvoltarea societății și în funcție de specificul cultural al fiecărei țări. În consecință, există o serie de asemănări și deosebiri între sistemele de învățământ din diferite țări, determinate de condițiile economice, sociale și culturale din fiecare țară.

În esență, sistemul de învățământ al fiecărei țări cuprinde atât resursele umane cât și cele materiale și financiare, respectiv cadre didactice, elevi, spațiile școlare, dotările tehnico-materiale și fondurile bănești, care împreună determina atingerea obiectivelor educaționale, respectiv predarea, învățarea și evaluarea, toate acestea având ca rezultat final generații de tineri educați și înzestrați cu competențe și aptitudini, capabili să facă față provocărilor profesionale viitoare.

Așadar, prin studiul de față vom dezvolta acest subiect, vom evalua, analiza și compara sistemele de învățământ preuniversitar ale următoarelor 11 state ale Uniunii Europene: Franța, Italia, Portugalia, Danemarca, Germania, Bulgaria, Spania, Austria, Belgia și două state cu tradiție în învățământ, Finlanda și Elveția, cu sistemul de învățământ preuniversitar din România, prin prisma următoarelor caracteristici:

- ▶ *Structura studiilor*
- ▶ *Structura anului școlar*
- ▶ *Structura sistemului de notare și modul de notare*
- ▶ *Metode de evaluare*
- ▶ *Structuri implicate în sistemul de învățământ*
- ▶ *Reforme ale sistemului educațional*
- ▶ *Finanțarea sistemului de învățământ*

CAPITOLUL I. SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT AL ȚĂRILOR EUROPENE

1. 1 Franța

Sistemul de învățământ din Franța este organizat în mare parte că și în România, dar rigurozitatea și complexitatea sunt două concepte care descriu cât se poate de bine sistemul francez de învățământ.

1. 1. 1. Structura studiilor

Învățământul francez este compus din patru nivele de educație și anume: grădiniță, școală primară/elementară, școală generală și liceu, școala fiind obligatorie de la 6 la 16 ani.

Grădinița

Copiii cu vârstă cuprinsă între 2 și 6 ani frecventează grădinița sau creșa, unde deja încep să învețe să citească și să scrie, dar desprind și noțiuni de aritmetică. Curriculum-ul include, de asemenea și studiul unei limbi străine și activități recreative. Obiectivele grădiniței sunt învățarea și îmbunătățirea vorbitului, descoperirea scrisului și a numerelor, cât și deprinderea vieții în comunitate, socializarea, pregătirea pentru viața de elev.

Școală primară/elementară

Durata școlii primare este de 5 ani (de la 6 la 11 ani). Programa școlară este similară cu cea a celorlalte țări și include ore de limba franceză, aritmetică, geografie, istorie, arte și o limba străină. Cele cinci clase de școală primară sunt următoarele: Clasa pregătitoare, Clasa elementară și Clasa medie.

Școală generală-Colegiu

De-a lungul celor 4 ani de studiu (între 11 și 15 ani) în Colegiu elevii se pregătesc de susținerea Brevet-ului, o examinare națională esențială pentru trecerea în liceu. În această etapă, copiii își pun bazele cunoștințelor generale, studiind: franceză, matematică, istoria, geografia, arte, muzică, educație fizică, educație civică, științe, educație tehnică și cel puțin o limbă străină. După luarea brevet-ului, elevii pot renunța la școlarizare sau pot merge mai departe la un liceu tradițional, la unul tehnic sau la o școală profesională.

Liceul

Elevii cu vârstă cuprinsă între 16 și 18 ani pot studia fie la un liceu tradițional fie la unul tehnic Curriculum-ul din acești trei ani de liceu, pregătește elevii pentru susținerea examenelor finale de bacalaureat, care vor asigura intrarea la o universitate. În funcție de competențele academice și de opțiunile personale ale elevilor, aceștia pot alege între trei profile: “L” specializează în limba și literatură; “S” este potrivit celor cu înclinații în științe și matematică; “ES” specializează în economie și științe sociale.

Examenul de bacalaureat începe încă din clasa a XI-a unde se susține testul la limba și literatura Franceză, examenul fiind scris și oral. Ultimele examene se susțin în Clasa a XII-a unde elevii

sunt supuși mai multor examene în funcție de specializarea pe care au urmat-o. După absolvirea bacalaureatului elevul are dreptul să intre la o facultate de stat sau privată.

1. 1. 2. Structura anului școlar

Programul de învățământ este împărțit în 158 de zile școlare pe an și în 26 de ore pe săptămână, pentru ultimii 2 ani de studii adăugându-se până la 40 de ore pe săptămână, ore ce sunt introduse pentru pregătirea elevilor pentru bacalaureat.

Elevii trebuie să vină la școală de Luni până Vineri, cu o zi pauză Miercuri, iar în multe școli elevii sunt chemați și Sâmbătă pentru o jumătate de zi.

Școală începe pe dată de 2 septembrie de obicei, dar poate varia ușor.

Orele de studii sunt împartite în 3 ore de curs dimineata și 3 ore de curs după amiază, elevii având 2 ore pauză de masă, pauză în care pot opta pentru cantină școlii sau pot să plece acasă.

Vacanța școlară în Franța este împărțită în 4 perioade a câte 2 săptămâni fiecare și vacanța de vara. Lunile de vacanță fiind: Octombrie-Noiembrie, Decembrie, Februarie-Martie și Aprilie-Mai.

1. 1. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare

Sistemul de notare din Franța este singurul care nu a fost modificat de mai bine de 170 de ani și nu s-a simțit nevoia vreunei schimbări până acum. Notă maximă este 20/20, iar 10/20 este notă de trecere. Semnificațiile notelor ar fi după cum urmează:

10-11. 99: notă de trecere

12-13. 99: notă de trecere cu caracter pozitiv

14-15. 99: echivalent cu calificativul “bine”

16 sau mai mult: echivalent cu calificativul “foarte bine”

Bacalaureatul francez se distinge prin complexitate. Doar 1 din 10 elevi reușește să obțină notă maximă la aceste examene. Însă, această diplomă le asigură accesul automat la una dintre universități. Însă, mai prestigioase decât universitățile franceze cu excepția Sorbonei, sunt “les grandes écoles” Pentru a putea intra într-una dintre acestea, candidații susțin niște examene de admitere într-o atmosferă extrem de competitivă, pentru un număr limitat de locuri disponibile, unde doar un candidat din zece reușește să primească acceptul.

1. 1. 4. Metode de evaluare

Evaluarea elevilor în Europa prezintă un tablou complex care cuprinde o varietate de instrumente și metode de evaluare. În ciuda acestor diferențe în abordarea evaluării elevilor, procesul de evaluare a rezultatelor învățării face parte din structura generală a sistemelor de

învățământ. În toate țările, evaluarea elevilor este parte integrantă a procesului de predare-învățare și de aceea, în final, reprezintă un factor util în îmbunătățirea calității educației.

Există două tipuri de evaluare a elevilor: evaluări periodice și evaluări standardizate.

Evaluările periodice

În școala primară, cadrele didactice fac evaluări periodice, la fiecare ciclu, pentru a testa abilitățile dobândite de elevi. Aceste evaluări nu utilizează teste naționale standardizate, ele se bazează pe instrumente convenționale, cum ar fi teste scrise, verificarea lecțiilor etc.

Aceste evaluări periodice sunt incluse în “portofoliul școlar”, care urmărește evoluția școlară a elevului de la sfârșitul grădiniței până la sfârșitul școlii elementare și a abilităților dobândite. Acest livret este folosită pentru a informa părinții în mod regulat cu privire la progresul copiilor lor și asigura comunicarea între profesorii de școală primară și colegii lor, pentru a asigura continuitatea predării.

Evaluări standardizate

- ▶ Evaluarea cunoștințelor și abilităților comune este subiectul unei evaluări naționale standardizate, care este organizată în trei etape:
- ▶ Prima etapă evaluează dobândirea abilităților la scriere/citire, precum și elemente matematice de baza. Acest test se da în al doilea an de școală primară, la vârsta de 7 – 8 ani;
- ▶ A doua etapă oferă o evaluare a achizițiilor elevilor în cele șapte domenii majore de calificare și se da în ultimul an de școală primară, la vârstă de 10-11 ani.
- ▶ A treia etapă se referă la elevii de la **gimnaziu** și evaluează stăpânirea celor șapte domenii de competență, în ultimul an de învățământ secundar inferior, la 14-15 ani.

1. 1. 5. Structuri implicate în sistemul de învățământ

În Franța toate legile și modificările aduse sistemului de învățământ sunt adoptate și monitorizate riguros de către Ministerul Educației în colaborare cu Consiliul superior de programe, care gestionează strategia pe Educație fiind atent monitorizate de Sindicatul național al liceelor și colegiilor. În Franța există mai mult de 65. 000 de școli, dintre care aproximativ 15% (primare) și 20% (secundare) sunt școli private. Numărul total de elevi ajunge la 12 milioane, adică o cincime din populație, iar numărul de elevi în Franța se ridică la peste 2, 4 milioane . În ceea ce privește bugetul Educației, față de România, Ministerului Educației Naționale i se acordă între 6-7% din PIB. În ceea ce privește ierarhia sistemelor de educație din Franța conform testelor PISA, rezultatele sistemului de învățământ francez sunt în scădere față de cele altor state membre ale OCDE.

Sistemul de educație din Franța a fost printre primele sisteme obligatorii organizate la nivel național din lumea modernă.

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

1. 1. 6. Reforme ale sistemului educațional

Ministerul Educației din Franța este organismul competent pentru definirea strategiilor, politicilor, cadrului și programelor de învățare și de predare și asigură recrutarea personalului și managementul activităților de formare. Ministerul este, de asemenea, responsabil pentru educație profesională la nivel secundar, inclusiv un curriculum național, examene și diplome, recrutarea, formarea și alte activități conexe. Mai mult, Departamentul sub denumirea de “Consiliul Superior pentru Evaluare” evaluează performanțele și activitățile profesorilor, care acoperă domeniul de formare profesională secundară.

1. 1. 7. Finanțarea sistemului de învățământ

Școlarizarea în Franța este gratuită și obligatorie pentru vârstele cuprinse între 6 și 16 ani. Ultimii doi ani de pregătire sunt opționali, iar dacă elevul decide să II urmeze, la final trebuie să susțină proba de Bacalaureat. După absolvirea celor 12 ani de studii și trecerea cu brio a examenelor finale, elevul poate opta pentru a merge la facultate. Școlile private din Franța sunt contra cost și se împart în două categorii: cu contract Sous sau contract Hors. Diferența dintre ele fiind, că cele cu contract Hors au un nivel de învățământ mai ridicat și nu sunt subordonate Ministerului Educației, cheltuielile unui an școlar încadrându-se între 1500 Euro și 4000 Euro. Școlile cu predare bilingvă sunt în marea lor parte private.

1. 2. Italia

Cu o lungă istorie a învățământului, Italia se numără printre țările cu cele mai prestigioase universități din lume. În Italia școala este în principiu de stat, dar există și sistemul privat de toate gradele.

1. 2. 1. Structura studiilor

Sistemul de educație din Italia presupune trei tipuri de învățământ liceal: teoretic, tehnic și profesional.

Programa școlară este în mare parte aceeași, dar cu câteva materii specifice în funcție de specializare (greacă antică la liceele teoretice, economie la institutele tehnice economice sau scenografie la liceele de artă).

Liceul teoretic oferă pregătire teoretică, cu aprofundare a studiului pe profil uman, real sau artistic și mai puțin pe profil tehnic.

Institutul tehnic oferă atât pregătire teoretică, dar și specializare în domenii precum cel economic, administrativ, legislativ, tehnologic sau turism. Include în general perioade de practică de până la șase luni în mediul privat, universități sau asociații.

Școala profesională oferă preponderent pregătire practică în domenii precum ingineria, agricultura, gastronomia sau asistența tehnică. Această formă de învățământ le permite elevilor să se integreze în câmpul muncii imediat după finalizarea studiilor de doar trei ani, în loc de cinci, însă nu permite susținerea examenului necesar pentru accesul la studiile universitare.

1. 2. 2. Structura anului școlar

Învățământul obligatoriu este de zece ani (între 6 și 16 ani), iar elevii au posibilitatea să opteze pentru mai multe tipuri de învățământ liceal. Educația copiilor în Italia începe de la vârsta de trei ani, în grădinițe, iar la șase ani elevii încep ciclul primar de școală care durează cinci ani. Programa școlară este aceeași pentru toți elevii din sistemul de învățământ, indiferent dacă școala este publică sau privată, copiii învățând noțiuni elementare de italiană, engleză, matematică, științe ale naturii, istorie, geografie, științe sociale, educație fizică și artă. Nivelul superior de educație durează opt ani și este împărțit în gimnaziu pentru copiii între 11 și 13 ani și liceu pentru adolescenții între 14 și 19 ani. La finalul ciclului, elevii susțin un examen care condiționează accesul la universitate. Tinerii cu vârsta de 15 ani pot parcurge ultimul an de obligativitate școlară într-un context de lucru, pe baza unui contract de ucenicie, cu condiția unei înțelegeri prealabile între Regiune, Ministerul Muncii, Ministerul Educației și părțile sociale. Educația obligatorie presupune atât înscrierea la cursuri, cât și urmarea lor în cadrul instituțiilor publice, private sau în regim de *homeschooling*; în unitățile de educație și de formare profesională de competență regională, ultimii doi ani obligatorii se desfășoară cu sprijinul unor agenții de formare. Părinții elevilor sau tutorii legali sunt responsabili de educația copiilor lor, în timp ce municipalitățile și directorii școlilor în care elevii sunt înscriși verifică îndeplinirea condițiilor legale.

1. 2. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare

În Italia, sistemul de notare diferă de la un ciclu la altul. În școala primară, se dau note de la 1 la 5, în liceu însă notele sunt de la 1 la 10, **plecând de la notă 2 și oprindu-se la notă 8;**

– media de trecere la fiecare materie este 6 (dacă ai 3 medii sub 6 ești declarat repetent-dar această depinde totuși de la școală la școală și mai depinde în primul rând de hotărârea consiliului profesoral);

– mediile anuale la fiecare materie nu sunt rezultatul mediei aritmetice a mediilor de pe fiecare semestru: mediile de pe primul semestru sunt doar orientative;

– profesorul are libertate deplină la acordarea notelor și mediile nu se încheie prin rotunjire în favoarea elevului. Cu o săptămână înainte de încheierea anului școlar, se întrunește Consiliul profesoral al clasei pentru a dezbate situația școlară a fiecărui elev și pentru a stabili mediile.

► Metode de evaluare

În Italia nu există ascultare din lecția de zi, ci la fiecare materie se predă câteva săptămâni bune de exemplu 4-5 săptămâni, după care începe testarea. Testarea este programată de profesori, care îi informează pe elevi, astfel că elevul știe exact când în ce zi va fi ascultat la materia X și trebuie să se pregătească cât de bine poate pentru acea zi.

Sistemul nu se bazează pe redarea noțiunilor predate, ci pe întrebări practice, de logică, bazate pe noțiunile învățate.

La limba italiană sistemul de evaluare este foarte complex. Analiză lucrării este făcută foarte amănunțit. Întrebările fac referire la textul studiat, dar răspunsul nu este de cele mai multe ori un text predat, ci elevul trebuie să aibă o abordare holistică, de sinteză chiar a subiectului cerut.

La sfârșitul anilor de studii, se dă un test cu mai multe probe scrise și proba orală. Probele scrise sunt la italiană (test de 4 ore), unde elevul alege unul din cele 3 subiecte propuse, la matematică și la științe (3 ore), la o limbă străină (3 ore) și o probă “Invalsi” din italiană și matematică, care este unitară în toată țara.

Proba orală este o probă interdisciplinară. Elevul trebuie să răspundă membrilor comisiei la diferite întrebări. Cu toate că este o probă groaie, nu este considerată o reală probă de admitere la liceu, condiția este însă aceea de promovarea cu notă de minimum 6.

Evaluarea periodică și anuală este asigurată de Institutul INVaLSI, care evaluează cunoștințele și abilitățile elevilor. Evaluarea realizată de acest Institut Național se concretizează în examene la sfârșit de ciclu de învățământ.

1. 2. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ

Coordonarea sistemului de învățământ în Italia este asigurată de Ministerul Educației Publice, care realizează și coordonează, împreună cu Ministerul Educației, Universităților și Cercetării, Sistemul Național de Evaluare (NES), prin care urmărește monitorizarea calității serviciilor educaționale furnizate de toate școlile din Italia și pe care îl implementează prin Intermediul Institutului INVaLSI, Institutul Național pentru Evaluarea Sistemului Educațional. Conducerea și administrarea unităților de învățământ se realizează de către consilii școlare sub dirijarea unui director –manager, care, în mod obligatoriu, este cadru didactic. Consiliile profesionale își asumă sistemul de asigurare a calității din unitatea școlară, stabilind indicatorii, procedurile privind asigurarea calității, chestionarele pentru părinți. Unitățile de învățământ sunt controlate la trei ani de către ministerul public și oficiile regionale, acestea fiind reprezentanții ministerului în teritoriu.

1. 2. 5. Reforme ale sistemului educațional

Planurile de învățământ și programele școlare sunt elaborate de Comisii Naționale, dar în învățământul italian instituția școlară are mai multă autonomie; planul de studiu este personalizat, conținând pe lângă nucleul fundamental, omogen la nivel național, aspecte și interese specifice regiunii, culturii, tradițiilor și realităților locale. De reformarea sistemului educațional se ocupă Institutul Național pentru Evaluarea Sistemului Educațional (INVaLSI), care emite instrumente de evaluare, cum ar fi: probe pentru evaluarea competențelor cognitive ale elevilor și ale adulților care parcurg un curs de formare, interviuri pe focus-grupuri, chestionare pe diverse teme din domeniul socio – cultural .

1. 2. 6. Finanțarea sistemului de învățământ

Finanțarea unităților de învățământ din Italia se face de către ministerul public prin banii prevăzuți de către bugetul de stat, activitatea unității școlare este gândită numai în proiecte, suma bugetelor proiectelor constituind aproape în întregime bugetul instituției. Părinții pot

finanța unitatea de învățământ, cunoscând nevoile ei reale de fonduri, dar primesc, periodic un raport al cheltuielilor efectuate.

1. 3. Portugalia

1. 3. 1. Structura studiilor

Sistemul portughez de învățământ nu este împărțit în trimestre sau semestre, anul școlar fiind abordat ca un tot unitar (din septembrie și până în iunie). Există o vacanță de Crăciun de două săptămâni și o vacanță de două săptămâni de Paști. Școala începe de obicei la 8. 30 și se termină la 14. 30. După-amiază nu sunt ore dar anumite școli oferă workshopuri opționale. Sistemul educațional public portughez se divide în 3 cicluri distincte:

Educația elementară :6 clase de la 6 la 12 ani (clasele 1-6)

Educația secundară : 4 clase de la 12 la 16 ani (clasele 7-10)

Bacalaureatul: 2 clase de la 16 la 18 ani (clasele 11-12)

După finalizarea educației secundare (la sfârșitul clasei a 10-a), elevii pot părăsi școală cu un certificat de absolvire a ciclului secundar sau pot continua educația la liceu pentru doi ani. În cadrul ciclului secundar, cele mai multe obiecte de studiu sunt obligatorii: Științe Naturale, Științe Sociale, Educație Plastică și Vizuală, Limba și Literatură Portugheză, Limbi străine (de obicei Limba Engleză), Matematică, Muzică, etc.

În cadrul ciclului de bacalaureat, în clasa a 11-a obiectele obligatorii sunt Limba și Literatură Portugheză I, Limbi străine I (de obicei Limba Engleză), Filosofia și Educație Fizică iar în clasa a 12-a, obiectele obligatorii sunt Limba și Literatură Portugheză II, Limbi străine II (de obicei Limba Engleză) și Istoria. În ambele clase de Bacalaureat, elevii trebuie să-și aleagă în funcție de specializarea universitară pe care doresc să o urmeze, alte 3 obiecte dintre Fizică, Chimie, Biologie, Matematică, Latină, Greacă sau alte obiecte aflate în curricula opțională. Pentru a fi eligibili din punct de vedere lingvistic, elevii trebuie să aibă cunoștințe elementare spre medii de limba portugheză (să fi studiat portugheză cel puțin 2 ani în școală generală sau liceu) sau de limba engleză.

1. 3. 2. Structura anului școlar

Anul școlar începe între 8 –15 septembrie și durează până la 15 iunie și are următoarea structură:

8/ 15 septembrie – 18 dec. (*trimestrul I*)

19 dec. – 2 ian. (vacanța de Crăciun/ Anul nou)

3 ian. – 19 febr. (*trimestrul al II-lea*)

20 – 22 febr. (vacanța de iarnă / carnaval)

23 febr. – 25 martie (*trimestrul al II-lea*)

26 martie – 9 apr. (vacanța de primăvară)

10 aprilie – 8/15 iunie (*trimestrul al III-lea*)

8/ 15 iunie – jumătatea lunii septembrie (vacanța de vară)

1. 3. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare

Sistemul de notare portughez este compus din note de la 0 la 20, notă de trecere fiind 10. Profesorii din Portugalia sunt extrem de exigenți și consideră că notele de la 18 la 20, nu există.

► Metode de evaluare

În fiecare trimestru se dau teste: un test intermediar și altul de final de trimestru. Sunt notate procentual; 100% -80% înseamnă FB, 80%-70% înseamnă B, între 60-50% înseamnă -suficient și orice este sub 50% este insuficient. În evaluarea totală a elevului, testele au o pondere doar de 30%. În evaluare se mai adaugă: implicarea, comportamentul, punctualitatea, coerența. Se realizează doar la finalul anului. Elevii care au înregistrat Suficient și Insuficient la finalul anului, urmează 3 săptămâni de ore de recuperare, la finalul cărora vor da un test. Dacă nu trec acel test cu minim Bine, repetă anul, situația care se poate înregistra chiar din clasa I. Atât în sistemul public cât și în cel privat, fiecare elev are un carnetel în care profesorul/profesoară scrie mesajele și părinții trebuie să răspundă la ele.

1. 3. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ

Coordonarea sistemului de învățământ în Portugalia este asigurată de :Ministerul Educație și Științei în strânsă colaborare cu Inspectoratul General de Educație și Departamentul Regional al Educației, care avizează toate proiectele din învățământ, transmițându-le spre aprobare către Secretariatului de Stat .

1. 3. 5. Reforme ale sistemului educațional

Conform legislației portugheze din domeniul educației, fiecare școală sau grup de școli trebuie să realizeze un Proiect educațional valabil pe o perioadă de 3 ani ce trebuie să cuprindă principalele direcții de management. Managementul de calitate și bună administrare a instituțiilor de învățământ, determină semnarea unui Contract de Autonomie cu Ministerul Educație și Științei. Existența Contractului de Autonomie semnat cu Ministerul demonstrează faptul că instituțiile de învățământ sunt un exemplu de bună practică. Acest fapt arată preocuparea conducerii unităților școlare și a corpului profesoral pentru elevii ce provin din medii defavorizate și constituie o componentă principală în planul educațional al școlii, poate chiar mai importantă decât obținerea unor performanțe de excepție. În Portugalia pentru examenele naționale, ministerul publică rezultatele individuale ale elevilor, pe școli, pe internet. Deși se păstrează anonimul elevilor, această practică permite presei să combine rezultatele și să publice date la nivel de școală.

1. 3. 6. Finanțarea sistemului de învățământ

Finanțarea unităților de învățământ din Portugalia se face de către ministerul public prin banii prevăzuți de către bugetul de stat. Învățământul privat are costuri mari, dar și înțelegere și flexibilitate.

În Portugalia există școli/creșe/grădinițe de stat și există și în regim participativ: sunt private, dar se plătește un abonament în funcție de venitul familiei, diferența fiind plătită de stat, instituției în cauză.

1. 4. Danemarca

1. 4. 1. Structura studiilor

În Danemarca, învățământul este obligatoriu între 6 și 16 ani și constă din 10 ani de școală primară și medie – clasele 1-9, incluzând și anul pregătitor sau clasa 0. Sistemul public de educație le oferă elevilor încă 1 an opțional, clasa a zecea.

1. 4. 2. Structura anului școlar

Anul școlar începe între 17 august și durează până la 29 iunie și are următoarea structură:

17 august – 14 octombrie (*cursuri*)

15-23 oct. (vacanța de toamnă)

24 oct. – 22 dec. (*cursuri*)

23 dec. – 2 ian. (vacanța de Crăciun/ Anul nou)

3 ian. – 10 febr. (*cursuri*)

11 – 19 febr. (vacanța de iarnă / carnaval)

20 febr. – 30 martie (*cursuri*)

31 martie – 9 apr. (vacanța de primăvară /Paște)

10 aprilie – 24 iunie (*cursuri*)

25 iunie – 9 august (vacanța de vară)

1. 4. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare

Sistemul de notare este următorul: -3, 00, 2, 4, 7, 10 și 12, notă de trecere fiind 2. În școlile secundare din Danemarca, notă medie se învârtă în jurul valorii de 8. 22.

12 – performanță excelentă care demonstrează un nivel înalt de cunoaștere a tuturor materiilor relevante, fără greșeli sau greșeli minore;

10 – performanță foarte bună care demonstrează un nivel înalt de cunoaștere a tuturor materiilor relevante, cu câteva greșeli;

7 – performanță bună care demonstrează o bună cunoaștere, dar și cu deficiențe;

4 – performanță medie, demonstrând cunoașterea materiilor, dar și cu deficiențe majore;

02 – performanță care îndeplinește cerințele minime de acceptare;

00 – performanță care nu îndeplinește cerințele minime de acceptare;

-3 – performanță inacceptabilă din toate punctele de vedere;

► **Metode de evaluare**

Elevii sunt evaluați prin intermediul a trei moduri diferite, prezentate succint în cele ce urmează, și anume:

1. Planurile individualizate

Planurile individualizate au fost introduse în anul școlar 2006/07. Toți elevii de la clasele 0-9 trebuie să aibă un plan individualizat, în care se monitorizează sistematic evoluția elevului și îmbunătățirea continuă a rezultatelor lui. Acestea trebuie să conțină obiectivele individuale ale elevilor, stadiul în care aceștia se află și se concentrează pe clarificarea alegerilor educaționale ale elevilor. Planul individualizat este în format digital, se elaborează o dată pe an și cuprinde toate disciplinele. Acesta trebuie să fie scurt și concis, astfel încât să fie util și ușor accesibil profesorilor, elevilor și părinților.

2. Testele naționale

În anul 2007 în Danemarca au fost introduse o serie de teste naționale, iar începând cu februarie 2010, aceste teste au devenit obligatorii. Scopul acestor teste este de a oferi cadrelor didactice o mai bună evaluare generală a nivelului academic al elevilor. Testele sunt individuale, se susțin pe calculator, sunt auto-scoring și adaptabile. Durează aproximativ 45 de minute. De-a lungul școlii, elevii susțin 10 teste naționale obligatorii în cadrul diferitelor discipline. Particularitatea acestor teste naționale constă în faptul că se adaptează continuu la nivelul

elevului. Dacă elevul răspunde corect la prima întrebare, următoarea întrebare este în mod automat mai dificilă. Dacă răspunsul este incorect, următoarea întrebare este mai ușoară. Doi elevi nu vor avea același test. Când testul este finalizat, computerul tipărește un raport care descrie nivelul elevului. În acest fel, profesorii nu vor petrece timp pentru corectarea testelor. Când testul este finalizat, profesorul va informa elevul despre rezultate obținute. Rezultatele vor fi, de asemenea, un subiect inclus în discuțiile pe care profesorul și elevul le au cu privire la parcursul educațional. Școala va informa părinții despre rezultatele testelor elevului, nu sub formă unei note, ci a unei descrieri a rezultatelor.

3. Examenele

Examinările se desfășoară la două niveluri: examenul de maturitate, după clasa a IX-a și a X-a. Au fost elaborate teste standard, în vederea asigurării uniformității în întreaga țară. Din același motiv, întrebările scrise sunt stabilite la nivel central. Testările sunt doar unul din instrumentele pedagogice. Împreună cu rezultatele evaluării, pe care cadrele didactice le utilizează, aceste testări vor fi folosite în planificarea educației ulterioare. Rezultatele sunt, de asemenea, utilizate în îndrumarea elevului.

La sfârșitul anului școlar poate avea loc o evaluare finală pentru admiterea în anul următor. Acest lucru se întâmplă numai în cazuri excepționale, atunci când un elev se consideră că nu a dobândit abilitățile necesare. Dacă nu au existat observații cu privire la aptitudinile unui elev, promovarea se face automat. Repetarea unui an școlar este un fenomen aproape inexistent în școala daneză. Cu toate acestea, legea educației permite posibilitatea (cu consimțământul părinților) că elevul să repete un an școlar, de ex. dacă elevul a fost plecat pentru o perioadă mai lungă de timp sau din alte motive considerate relevante. Deoarece școala nu poate fi împărțită în învățământ primar și gimnazial, nu există teste sau examinări între aceste două etape. La finalul școlii se eliberează un certificat de absolvire, care conține informații despre activitățile educaționale la care a participat elevul, precum și competențele obținute. Acesta include, de asemenea, și notă de la examenele naționale.

1. 4. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ

Coordonarea sistemului de învățământ în Danemarca este asigurată de:

Ministerul Educației este responsabil pentru inspecția și asigurarea calității învățământului. Legea privind Deschiderea și Transparența asigură publicarea informațiilor despre acești indicatori, dar și despre valorile și practicile pedagogice, strategie și clase și Institutul de Evaluare Daneză (Danmarks Evalueringsinstitut – EVA), care asigură o evaluare externă, independentă, a calității și asigură participarea la inițiative și studii internaționale, oferind, astfel, indicatori comparativi valoroși.

1. 4. 5. Reforme ale sistemului educațional

Danemarca alocă 7% din PIB pentru educație. Salariile profesorilor pentru învățământul primar și gimnazial sunt între 44. 000 și 52. 000 euro/an (minim și maximum). Raportul dintre numărul elevilor/un profesor este 10:1. În vederea obținerii unor bune rezultate în sistemul de învățământ, s-au avut în vedere atingerea următoarelor obiective:

În sistemul școlar de bază: Stimularea bucuriei învățării a elevilor, reducerea abandonului și inserția în sistemul educației a copiilor din familii defavorizate, introducerea de noi metodologii: creative, amuzante și inovatoare, conversia stărilor elevilor de la atitudini negative (frică, concurență) spre cele constructiv-pozitive, creșterea contactului pozitiv între școală și părinți, învățare prin experiență, accent mai mare pe competențele individuale ale copiilor, sprijin pentru copiii defavorizați. La grădinițe-creșe: Conversia de la accentul medical și sanitar spre cel al învățării și creativității, introducerea metodelor de explorare: activități în aer liber, cunoaștere prin experiență proprie, pregătirea pentru viața școlară - bucuria de a învăța, design nou în instituții, care să permită o atmosferă creativă, colorată.

1. 4. 6. Finanțarea sistemului de învățământ

Finanțarea unităților de învățământ din Danemarca se face de către ministerul public prin banii prevăzuți de către bugetul de stat. Învățământul privat are costuri mari, dar și o mai bună calitate.

1. 5. Germania

1. 5. 1. Structura studiilor

Grundschule (școală elementară) cuprinde clasele 1-4 de studiu, timp în care se predau materii nediferențiate. După aceea, elevii se vor orienta către alte tipuri de școli, în funcție de abilitățile academice și de aspirațiile acestora și ale părinților. Sunt trei tipuri de școli între care elevii pot opta:

Hauptschule este potrivită copiilor cu vârstă cuprinsă între 10 și 15 ani (clasele 5-9). Aici, elevii studiază materii comune cu elevii din celelalte tipuri de școli, doar că la un nivel mai puțin competitiv și combinate cu o serie de cursuri cu orientare vocațională. La finalizarea acesteia, elevii obțin un certificat care permite continuarea studiilor într-o școală profesională, pe care o vor finaliza la vârsta de 18 ani. Realschule furnizează educație copiilor cu vârstă cuprinsă între 10 și 16 ani (clasele 5-10, în funcție de land-uri). Această combină latura academică cu cea practică, iar la sfârșitul perioadei se obține un certificat care permite continuarea studiilor într-o școală profesională, dar elevii cu un nivel academic ridicat se pot transfera într-un Gymnasium pentru absolvire.

Gymnasium, în funcție de land, este oferit până la clasa a 12-a sau a 13-a (de la 10 la 19 ani). După susținerea examenelor finale (Abitur) care permit elevilor să își continue studiile la o universitate sau o altă instituție de învățământ superior. Curriculum diferă de la o școală la altă, dar, în general, include: limba germană, matematică, fizică, geografie, biologie, chimie, informatică, arte, muzică, istorie, filosofie, educație civică, dar și o serie de limbi străine. Educația oferită în Gymnasium este una de tip clasic. Elevii pot alege între 6 direcții de studiu: științe umaniste și sociale, matematică și științe, limbi străine și muzică. Fiecare liceu oferă una sau două dintre aceste programe, copiii pot alege minim 2 materii studiate la nivel avansat și 7-10 materii standard.

1. 5. 2. Structura anului școlar

6 august – 30 iunie

6 aug. – 9 oct. (*cursuri*)

10 – 22 oct. (vacanța de toamnă)

23 oct. – 20 dec. (*cursuri*)

21 dec. – 6 ian. (vacanța de iarnă)

7 ian. – 1 apr. (*cursuri*)

2 – 14 apr. (vacanța de primăvară)

15 apr. – 29 iunie (*cursuri*)

30 iunie – 10 aug. (vacanța de vară)

1. 5. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare

Un elev poate primi note de la 1 la 6, unde 6 este maximul. Notele pot primi, alături de ele, plusuri și minusuri: 1+, 2- etc.

1 - foarte bine, excelent

2 – bine

3 - performanță medie

4 - cea mai mică notă de trecere

5 - insuficient - nu se promovează cu această notă

6 - insuficient, cea mai mică notă posibilă

► Metode de evaluare

Profesorii familiarizează elevii cu instrumente de autoevaluare și îi încurajează pe aceștia să reflecteze asupra rezultatelor lor, într-o manieră potrivită vârstei. În consecință, elevii își consolidează treptat abilitățile de autoevaluare și reușesc să își stabilească propriile obiective și să vadă evaluările externe ca o oportunitate de învățare. Accentul se pune pe încurajarea fiecărui elev în parte de a-și atinge potențialul maxim. Pentru a face acest lucru, este necesar să se monitorizeze în mod constant evoluția și performanța fiecărui elev în parte, precum și comportamentul lui social. Progresul educațional este urmărit prin monitorizarea constantă și prin utilizarea evaluărilor orale și scrise. În clasele 1 și 2, accentul se pune pe observarea directă a elevilor. În clasa a 3-a, elevii încep să fie familiarizați cu teste scrise la anumite discipline, în special în limba germană și matematică. Evaluarea se bazează întotdeauna pe standardele indicate în curriculum și pe cunoștințele și abilitățile dobândite în clasă. Evaluarea este efectuată de către profesorul de la clasa, care este responsabil în mod direct pentru decizia să. În majoritatea landurilor, pentru primele două clase ale școlii primare, această evaluare are

formă unui raport la sfârșitul anului școlar, care descrie în detaliu progresele, punctele forte și punctele slabe ale elevilor. La sfârșitul clasei a 2-a sau uneori mai târziu, elevii încep să primească rapoarte la sfârșitul fiecărui semestru, în care se indică performanțe elevului în contextul întregii clase și, prin urmare, și o evaluare comparativă. În plus față de notele acordate la fiecare materie, rapoartele pot conține, de asemenea, evaluări privind participarea la cursuri, precum și comportamentele sociale în cadrul școlii. Elevii care întâmpină dificultăți la citire/scriere sau matematică sunt, în general, supuși aceluiași standarde de evaluare care se aplică tuturor elevilor. Măsurile de remediere se iau, în general, în școlile primare.

Progresul elevilor

Toți copiii promovează automat din clasa I în clasa a II-a la școala primară. Începând cu clasa a II-a, fiecare elev este repartizat la o clasă adecvată, în funcție de nivelul la care se află, fie prin promovarea unei clase, fie prin repetarea unei clase. Decizia de a promova sau nu un elev în clasa următoare se bazează pe notele obținute în raportul școlar al elevului (Zeugnis) la sfârșitul anului școlar. Nu există examen de absolvire la sfârșitul școlii primare și, de regulă, elevilor nu li se acordă un certificat de absolvire. Cu toate acestea, la sfârșitul clasei a 4-a, elevii primesc un raport pentru acel an. Trecerea de la școala primară la una din școlile secundare este reglementată diferit în fiecare land în parte. În a doua jumătate a clasei a patra copiii primesc o recomandare de continuare a studiilor. Pentru această recomandare se iau în considerare notele obținute în prima jumătate a clasei a patra la limba germană, matematică, și științele naturii. Ținând cont de această recomandare și de alte calități pe care le are copilul părinții, împreună cu cadrele didactice, decid ce școală secundară va urma copilul. De exemplu, pentru a putea merge la Gymnasium copilul trebuie să aibă o medie generală minimă «bine» la obiectele mai sus menționate.

Învățământul gimnazial. Evaluarea elevilor

Evaluarea elevilor se bazează pe toată muncă desfășurată, în special lucrări scrise, evaluări orale și practice. Lucrările scrise sunt împărțite uniform pe parcursul anului școlar. Lucrările scrise evaluează standardele stabilite în planurile de învățământ, examinările orale se efectuează în clasă, iar cele practice se referă la domenii precum sportul, muzică, artele și meseriile.

Evaluările se realizează, în general, în conformitate cu un sistem de notare: foarte bine = 1

bine = 2

satisfăcător = 3

suficient = 4

slab = 5

insuficient = 6

Performanța fiecărui elev este stabilită într-un raport școlar, care se întocmește de două ori pe an. Notele pentru fiecare disciplină sunt date fie de către profesorul respectiv, fie, la

recomandarea profesorului, de consiliul profesoral (Klassenkonferenz) . Pe lângă notele de la diferitele discipline, raportul poate conține observații privind participarea în clasă și comportamentul social la școală. Evaluarea performanței elevului este un proces pedagogic; dar se bazează, de asemenea, pe reglementări legale și administrative, prin care cadrele didactice și personalul didactic în ansamblul său au o anumită marjă de apreciere.

Diploma de clasa a IX-a

La sfârșitul clasei a 9-a, toți elevii au posibilitatea de a obține o prima diplomă de absolvire de învățământului general, care este numit în majoritatea landurilor certificat de absolvire a școlii secundare (Hauptschulabschluss). Acest prim certificat este de obicei folosit pentru admiterea la formarea profesională în învățământul dual și califică un elev, în condiții specifice, pentru admiterea la anumite tipuri de școli profesionale (Berufsfachschulen). Mai mult, este o condiție prealabilă pentru admiterea ulterioară la anumite școli pentru formare profesională continuă (Fachschulen) sau instituții care oferă învățământ secundar pentru adulți (Zweiter Bildungsweg).

Progresul elevilor

Promovarea unui elev la următoarea clasă depinde de nivelul său la sfârșitul anului școlar, așa cum este documentat în raportul școlar. În general, este necesară notă 4 (ausreichend). Performanțele nesatisfăcătoare la o materie pot fi, de regulă, compensate, într-o anumită măsură, de performanțe cel puțin satisfăcătoare la alte discipline. Promovarea sau nepromovarea sunt de obicei decise de consiliul profesoral al clasei, la care participă toți profesorii clasei. Promovarea sau nepromovarea sunt înregistrate în raportul școlar. În unele landuri elevii care nu au promovat pot, în anumite condiții, să susțină o evaluare. Dacă un elev nu a promovat, el trebuie să repete clasa. În anul școlar 2015/2016, în funcție de tipul de școală, între 0, 8% și 4, 6% dintre elevii din învățământul secundar inferior au repetat o clasă. Dacă realizările unui elev sunt cu mult peste nivelul clasei, el poate sări o clasă. Dacă există riscul că un elev să nu fie promovat, în majoritatea landurilor, școala trebuie să raporteze acest lucru părinților, menționând în raportul semestrial sau trimițând o notificare scrisă, înainte ca decizia să fie luată. Unele landuri au introdus obligația școlii de a oferi asistență în cazurile în care promovarea unui elev este în pericol. Elevii expuși riscului de a nu fi promovați sunt susținuți prin programe individuale de învățare sau cursuri de vacanță.

Certificatul final

La absolvirea cursurilor de învățământ secundar inferior, elevii primesc un certificat de absolvire, cu condiția că aceștia să fi absolvit cu succes clasa a 9-a sau a 10-a. În majoritatea landurilor, elevii sunt evaluați pentru a obține o diplomă de absolvire. De regulă, elevii de la Gimnaziu, care cuprinde și nivelul secundar superior, nu primesc certificate de absolvire la sfârșitul ciclului secundar inferior, ci o calificare pentru a participa la gymnasiale Oberstufe, nivelul superior al Gimnaziului . Elevii care nu au absolvit primesc în schimb un certificat de părăsire a școlii (Abgangszeugnis), eliberat de Ministerul Educației și Culturii din fiecare Land. Certificatele și rapoartele sunt eliberate de fiecare școală și semnate de către directorul școlii și de profesorul de la clasă. Etapele de învățământ încheiate cu succes și calificările dobândite pentru continuarea studiilor sunt notate pe certificatele de absolvire.

Diploma de clasa a X-a

La sfârșitul clasei a X-a elevii care au absolvit această clasă și au trecut cu succes examenul final obțin o calificare academică intermediară (Realschulabschluss sau Mittlerer Schulabschluss). Diplomă poate fi obținută de asemenea și de elevi care urmează alte tipuri de școală secundară, sau școli profesionale. Diplomă dă dreptul la intrarea în învățământul secundar, sau formarea profesională în sistemul dual, în școlile profesionale speciale și colegiile tehnice.

Diplomă pentru nivel avansat

Dreptul de a participa nivelul superior al Gimnaziului (gymnasiale Oberstufe) se obține, de regulă, dacă sunt îndeplinite anumite standarde la sfârșitul clasei a 9-a sau a 10-a la Gimnaziu sau la sfârșitul clasei a 10-a a școlii generale (Gesamtschule). În cazul în care sunt îndeplinite anumite criterii de performanță, dreptul de a participa la nivelul secundar superior poate fi obținut și la Hauptschule, Realschule sau la școli cu programe educaționale multiple.

1. 5. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ

Asigurarea calității învățământului în Germania a fost în mod tradițional dobândită prin supervizarea și monitorizarea educației și formării profesionale de către stat. Ministerul Federal al Educației și Cercetării (BMBF) a însărcinat Institutul Federal pentru Educație și Formare Profesională (BIBB) să înființeze un Punct Național de Referință pentru Asigurarea Calității în Educație și Formare Profesională (DEQA-VET). BIBB face acum parte din Rețeaua EQAVET și are ca obiectiv extinderea și aprofundarea schimbului de informații și de experiență și creșterea colaborării susținute în domeniul asigurării calității și dezvoltarea calității în educația și formarea profesională. Activitatea DEQA-VET nu vizează numai persoanele care dețin funcții de răspundere în domeniul educației și formării profesionale, ci și organizații, companii și întreprinderi, care asigură calitatea în domeniul lor de educație și formare profesională sau care activează în acest domeniu.

1. 5. 5. Reforme ale sistemului educațional

Germania alocă 4. 6% din PIB pentru educație (în 2015). Salariile profesorilor pentru învățământul primar și gimnazial sunt între 50. 000 și 66. 000 euro/an (min și max.). Raportul dintre numărul elevi/un profesor este 17:1. În Germania, politică în domeniul educației revine guvernului fiecărui land, iar guvernul fededal joacă doar un rol minor.

1. 5. 6. Finanțarea sistemului de învățământ

În Germania, școlile, că și universitățile și institutele de învățământ superior sunt de regulă instituții de stat. Instituțiile de învățământ particular joacă un rol secundar după criteriul numărului de elevi și studenți. Cu excepția acestora, toate școlile - generale și profesionale vocațional - că și institutele de învățământ superior și universitățile sunt gratuite. În plus, sistemul de învățământ asigură educația adulților, eLearning și învățământ pentru persoane cu cerințe speciale (cu dizabilități, elevi străini, copii supradotați sau elevi cu cerințe educative speciale).

1. 6. Bulgaria

1. 6. 1. Structura studiilor

În mare parte, sistemul bulgăresc de educație este identic cu sistemul românesc, înainte de apariția clasei pregătitoare: bulgarii au patru ani de școală primară, patru ani de gimnaziu și patru de liceu, cu învățământ obligatoriu până la 16 ani. O diferență ar fi că manualele după care se predă la clasă sunt alese chiar de profesori, nu sunt stabilite de minister. În plus, la Bacalaureat, rată de promovare a liceenilor bulgari este mai mare decât în România: în jur de 80% dintre candidați trec cu succes de examenul de maturitate. Școlarizarea obligatorie este de 10 ani. Copiii încep școală la 6 sau 7 ani, iar la vârstă de 16 sau 17 ani ei pot opri studiile dacă doresc sau dacă o doresc părinții. Cu toate acestea, majoritatea adolescenților bulgari își continuă studiile până la vârstă de 18 ani, și asta chiar și în mediile rurale. Predarea limbilor străine începe deja în clasa a 4-a, iar în clasa a 7-a se adaugă o a doua limba străină, teoretic la alegere, însă în practică alegerea limbilor predate depinde de capacitatea școlii respective de a recruta suficient de mulți sau suficient de bine pregătiți profesori și învățători de limbi străine. Recent, școlile și liceele au adăugat și cursuri de inițiere în informatică și au început să se doteze cu computere și cu internet. Învățământul superior în Bulgaria e structurat în trei stagii: studiile superioare propriu-zise, masteratul și doctoratul. Studiile universitare durează cel puțin 4 ani. Masteratul durează 5 ani dacă este început imediat după terminarea liceului, sau 1 an dacă e început după încheierea studiilor universitare. Bugetul învățământului reprezintă 3% din produsul intern brut al Bulgariei, care a beneficiat, pentru a-și renova sistemul, și de importante fonduri europene, în cadrul așa-numitului Proces de la Bologna, prin care membrii Uniunii Europene își standardizează și uniformizează sistemele de învățământ, echivalând diplomele de sfârșit de studii și făcând astfel încât, cu excepția particularităților naționale, aceleași standarde să fie aplicate peste tot în UE.

1. 6. 2 Structura an școlar

Începutul școlii - 15 septembrie.

Finalul anului școlar:

clasa I: 22 mai;

clasele II-IV: 30 mai;

clasele V-VII: 13 iunie;

clasele VIII-XI: 30 iunie;

clasa a XII-a: 15 mai;

Vacanța de toamnă: 1-3 noiembrie;

Vacanța de Crăciun: 24 decembrie - 5 ianuarie;

Vacanța de iarnă: 1-4 februarie;

Vacanța de primăvară/ Paște: 29 martie - 6 aprilie (până la clasa a XI-a), 29 martie - 1 aprilie (clasa a XII-a);

Vacanțe de stat/ religioase: 22 septembrie, 24 decembrie, 3 martie, 6 mai, 24-25 mai;
Durata anului școlar pentru profesori este decisă la nivelul școlar.

1. 6. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare

În Bulgaria sistemul de notare a performanțelor elevilor nu este decimal, ci se bazează pe o serie redusă de puncte, de la 2 la 6, altfel zis notă cea mai ridicată pe care o poate obține un elev bulgar este 6, iar cea mai coborâtă e 2. Cea mai mare notă este 6, notele fiind urmate, de cele mai multe ori, de zecimale, pentru exactitate (2. 50 reprezintă o performanță slabă, iar 5. 75, una excelență):

- 6 - excelent - cea mai mare notă posibilă
- 5 - foarte bine - a două notă, că valoare
- 4 - bine - performanță medie
- 3 - suficient - cea mai mică notă de trecere
- 2 - slab - nu asigura trecerea

1. 6. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ

Asigurarea calitatii invatamantului în Bulgaria este atributul Ministerului Educației și Științei care prin instrucțiuni normative și metodologice precum Actul Educației Publice legalizează o nouă politică educațională bazată pe principiile de democratism, de management de centralizare și autonomia școlară, modernizarea a școlarizării, procesul de deschidere și de tradițiile și standardele europene.

1. 6. 5. Reforme ale sistemului educațional

Învățământul a fost reorganizat în mod radical după 1989. Înainte vreme, învățământul în Bulgaria era cu totul uniformizat, accentul punându-se atunci aproape exclusiv pe învățământul de tip tehnic. Prima mare evaluare a sistemului de învățământ, efectuată în 1991, a dus la concluzia că sistemul era ineficace și că numărul studenților era mult prea coborât pentru potențialul țării. Reforma, realizată pe etape, cu sprijin din Franța și din Germania, a modificat materiile și manualele. Astăzi, predarea în învățământ se structurează în jurul a opt mari materii: limba și literatură, limbi străine (în special engleză), matematică, informații tehnologice, științe sociale, științe naturale și ecologie, educație fizică și sport, muzică și artă. Mai multe modificări importante au fost făcute la Legea Educației Publice - în anii 2016 și 2017, cum ar fi:

- ▶ Integrarea copiilor cu nevoi educaționale speciale și / sau boli cronice în grădinițe de stat și municipale și școli;
- ▶ Integrarea, în termeni de educație a copiilor minorităților etnice;

- ▶ Asigurarea de transport gratuit și / sau de învățământ școala-internat;
- ▶ Înființarea unităților de servicii - o nouă unitate a fost stabilită pentru gestionarea operative și sprijinul financiar pentru sistemul public de învățământ.

1. 6. 6. Finanțarea sistemului de învățământ

Finanțarea unităților de învățământ din Bulgaria se face de către ministerul public prin banii prevăzuți de către bugetul de stat. Învățământul privat are costuri mari, dar și înțelegere și flexibilitate.

1. 7. Spania

1. 7. 1. Structura studiilor

Sistemul spaniol de învățământ preuniversitar este obligatoriu pentru copiii cu vârstă cuprinsă între 6 și 16 ani și cuprinde:

- Învățământ primar (obligatoriu);
- Învățământ secundar (obligatoriu);
- Bacalaureatul (opțional).

Învățământul primar, clasele 1-6

Învățământul primar se desfășoară pe durata primilor 6 ani de școlarizare, de la vârstă de 6 ani, până la vârstă de 12 ani, și este format din 3 cicluri de studiu, de câte doi ani fiecare:

- ▶ De la vârstă de 6 ani, până la vârstă de 8 ani;
- ▶ De la vârstă de 8 ani, până la vârstă de 10 ani;
- ▶ De la vârstă de 10 ani, până la vârstă de 12 ani.
- ▶ Învățământul secundar, clasele 7-10

Învățământul secundar se desfășoară pe durata a 4 ani, între 12 ani și 16 ani, și este format din 2 cicluri:

Primii 3 ani de învățământ secundar, clasele a 7-a, a 8-a și a 9-a;

Al 4-a an de învățământ secundar, respectiv clasa a 10-a.

Al doilea ciclu, clasa a 10-a, conține două opțiuni:

- Orientare către bacalaureatul spaniol;
- Orientare spre formarea profesională.

La finalizarea învățământului secundar, elevii care au promovat clasele 7-10, primesc titlul de Absolvent al Educației Secundare Obligatorii.

Bacalaureatul, clasele 11-12

UNIUNEA EUROPEANĂ

După finalizarea învățământului secundar (clasa a 10-a), elevii își pot continua studiile liceale încă 2 ani, clasele a 11-a și a 12-a, și pot obține titlul de „Bachiller”. Acest program de 2 ani, Bachillerato, este compus din două părți:

O parte ce cuprinde curriculum-ul de baza, cu materii obligatorii;

O parte ce permite alegerea unei specializări: arte; natură și științe; științe și inginerie; științe sociale; științe umaniste. Elevii care îndeplinesc cu succes cerințele bacalaureatului spaniol vor primi diplomă de bacalaureat.

1. 7. 2. Structura anului școlar

12 / 15 Septembrie – 22 Iunie;

Vacanțe

Cel puțin 2 săptămâni între 22 dec. și 9 ian. (vacanța de Crăciun/ Anul nou);

Între 3 și 6 zile (neprecizată perioada) (vacanțade iarnă);

Circa 10 zile între 2 și 9 aprilie sau între 5 și 15 aprilie (vacanța de primăvară);

11/12 săptămâni între sfârșitul lui iunie și mijlocul lui septembrie (vacanța);

1. 7. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare

Notele sunt de la 1 la 10.

- de la 1 la 4 și ”insuficiente”: nu s-a obținut nivelul minim necesar;
- 5 și ”suficiente” : nivelul obținut este cel minim admis;
- 6 și ”bien” : elevul deține cunoștințele la un nivel acceptabil;
- 7, 8 și ”notable” : nivelul elevului este considerat bun;
- 9, 10 și ”sobresaliente”: elevul a ajuns la un nivel foarte bun de pregătire;

► Metode de evaluare

La sfârșitul fiecărui trimestru, părinții primesc informații despre evoluția școlară a copiilor lor. În funcție de nivelul școlar, evaluarea se realizează prin intermediul notelor, al unor calificative sau printr-o descriere, în scris, a gradului de acumulare a cunoștințelor și deprinderilor. În învățământul preșcolar, părinții primesc o caracterizare în scris, în care li se indică progresele copilului și aspectele ce trebuie îmbunătățite. În învățământul primar, începând din anul școlar 2007-2008, părinții primesc o înștiințare școlară, în care sunt trecute disciplinele studiate și calificativele obținute: Insuficiente, Suficiente, Bien, Notable, Sobresaliente. În învățământul

gimnazial, părinții primesc lista disciplinelor studiate, iar pentru fiecare dintre ele, calificativul obținut, însoțit și de o notă.

1. 7. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ

Ministerul Educației (MEDU) are ca principale funcții: adoptarea standardelor de bază care asigură dreptul constituțional la educație; stabilirea unor reguli generale pentru sistemul de învățământ; stabilirea standardelor minime pentru centrele pedagogice; instituirea programului general de educație; stabilirea conținutului minim al programelor educaționale; reglementarea perioadei de valabilitate a calificărilor academice și profesionale; garantarea dreptului și obligației de a cunoaște limba spaniolă (fără a afecta dreptul regiunilor autonome care au limbile lor proprii de a-și stabili propriile standarde, care garantează că persoanele cunosc și utilizează propriul patrimoniu lingvistic). Regiunile Autonome sunt responsabile pentru aplicarea standardelor de bază naționale și reglementarea aspectelor specifice ale sistemului de învățământ. Totodată, regiunile autonome au autoritatea de management executiv și administrativ asupra sistemului de învățământ în regiunile lor (în acest domeniu administrația centrală având autoritate limitată).

Ministerul Muncii și Imigrației (MLI) este responsabil pentru: implementarea Planului Național de Educație și Formare Profesională; implementarea Planului Național pentru Ateliere Școlare, Centre de Învățare a Meseriilor și Ateliere de Ocupare a Forței de Muncă (programare, organizare și management, emiterea, acreditarea și recunoașterea certificatelor profesionale); desfășurarea Recensământului Național al centrelor de formare profesională; păstrarea statisticilor naționale privind formarea profesională la nivel național; reglementarea condițiilor pentru obținerea, eliberarea și recunoașterea certificatelor de muncă valabile la nivel național; implementarea Planului Național pentru Investigarea Nevoilor Pieței Muncii (care stabilește programele de calificare pentru cei care caută un loc de muncă și reglementează sistemul de monitorizare permanentă a pieței muncii); cooperarea la nivel internațional (bilateral și multilateral) în domeniul formării profesionale pentru șomeri; inițierea procedurilor de inspecție la nivel înalt.

1. 7. 5. Reforme ale sistemului educațional

Sistemul de învățământ spaniol este în plin proces de reformă, începând cu anul 2013 când a fost adoptată LOMCE (Legea Organică pentru Îmbunătățirea Educațional de Calitate), lege ce modifica LOE (Legea Organică a Educației) din anul 2006. Modificările legislative au fost generate de detectarea deficiențelor în sistem sau apariția unor noi nevoi, iar reforma este susținută de un cadru de stabilitate generală. Noua lege afectează învățământul primar, secundar și superior și se aplică preogresiv de la adoptarea ei.

Obiectivele reformei: reducerea ratei abandonului timpuriu al educației, îmbunătățirea rezultatelor educaționale (rata excelenței universitare și rata de absolvire a învățământului secundar obligatoriu), îmbunătățirea capacității de angajare și stimularea spiritului antreprenorial studenților. În plus, se acordă atenție pregătirii elevilor pentru exercitarea drepturilor cetățenești și participarea activă la viața economică, socială și culturală, cu o atitudine critică și responsabilă, adaptabilă la situațiile în schimbare ale societății cunoașterii.

Principiile reformei: creșterea autonomiei centrelor, consolidarea capacității de gestionare a centrelor, evaluări externe la sfârșitul etapei, raționalizarea furnizării educaționale și flexibilizarea traiectoriilor și, în plus, transmiterea și punerea în aplicare a valorilor care favorizează libertatea, responsabilitatea, spiritul cetățenesc, democrația, solidaritatea, toleranța, egalitatea, respectul și justiția, precum și pentru a ajuta la depășirea oricărui tip de discriminare.

Institutul de Evaluare (IE) spaniol s-a ocupat de elaborarea de proiecte multianuale de evaluare generală a sistemului de învățământ; coordonarea participării statului spaniol în evaluările internaționale; elaborarea Sistemului Național de Indicatori pentru Educație; colaborarea în realizarea evaluărilor generale de diagnostic, în vederea obținerii unui învățământ performant.

Institutul Național al Calificărilor (NIQ) este instrumentul tehnic, care depinde de Ministerul Educației, Direcția Generală de Educație și Formare Profesională și care sprijină Consiliul General al Educației și Formării Profesionale în vederea realizării obiectivelor Sistemului Național pentru Calificări în Educație și Formare Profesională (NSQVET).

1. 7. 6. Finanțarea sistemului de învățământ

Școala în Spania este gratuită, în sistem de stat. Se plătesc doar excursiile și materialele didactice individuale, precum și o parte din costurile de masă, pentru cei care aleg să meargă la comedior. Un mare plus al învățământului spaniol este posibilitatea de a lăsa copiii gratuit în instituția de învățământ până la 9. 5 ore. Astfel, părinții care au joburi cu normă întreagă nu stau cu grija copilului, iar copilul crește într-un mediu echilibrat, unde învață și se joacă, în afara programului școlar impus.

1. 8. Belgia

1. 8. 1. Structura studiilor

În Belgia, învățământul obligatoriu durează până la vârsta de 18 ani. Sistemul de învățământ este împărțit în patru niveluri:

- ▶ creșa : de la 2, 5 la 6 ani (nu este obligatorie) ;
- ▶ învățământul primar: de la 6 la 12 ani (obligatoriu);
- ▶ învățământul secundar: de la 12 la 18 ani (obligatoriu) ;
- ▶ învățământul superior: peste 18 ani (nu este obligatoriu).

Creșa: educația în Belgia începe de la vârsta de 2 ½ (sau 3 ani), prima etapă incluzând trei ani de creșă. Creșa nu este obligatorie, însă experții în educație belgieni o recomandă cu insistență. Sistemul este conceput nu numai pentru a îngrijii copiii mici ci și pentru a-i pregăti pentru învățământul primar.

Școala primară : școala primară este obligatorie. Aceasta implică un ciclu de șase ani pentru grupa de varsta 6-12 ani. Copiii sunt admiși în învățământul primar la data de 1 septembrie a anului calendaristic în care împlinesc șase ani. Principalele subiecte sunt cititul, scrisul și matematica elementară.

Liceul: paleta de subiecte oferite la acest nivel este foarte largă. Nu se poate face o lista cu toate posibilitățile, însă cele patru opțiuni principale sunt următoarele: învățământul secundar general care este destinat tinerilor care intenționează să-și continue studiile după vârsta de 18 ani, fie în cadrul unei universități sau într-o altă instituție de învățământ superior. Învățământul în aceste instituții este bazat pe achiziție teoretică. O altă posibilitate este învățământului tehnic secundar unde orientarea pregătirii este mai practică și permite studenților să învețe o meserie și să o poată practica la finalizarea cursului. În plus studenții pot alege să-și continue studiile cu un curs de specialitate. Elevii din acest sector se pot și ei înscrie în continuare la universități sau la o altă instituție de învățământ superior.

Comunitatea franceză

Învățământul primar în limba franceză : cererea trebuie să fie făcută direct la școala pe care o alegeți. Școala decide apoi în ce an școlar i se va permite copilul să se înscrie.

Învățământ secundar în limba franceză : elevii de gimnaziu care ajung în Belgia își pot continua educația înscriindu-se la o școală la alegere. Școala examinează apoi documentele furnizate de școala străină pentru a determina nivelul de educație echivalent în Belgia. Apoi studentul este informat în ce an școlar se va putea înscrie.

Comunitatea flamandă:

Învățământul primar : școala pe care o alegeți este responsabilă pentru plasarea unui copil într-un anumit an. Dacă copilul dumneavoastră a încheiat ciclul complet al școlii primare în afara Belgiei, puteți cere ca certificatul obținut să fie recunoscut de școala secundară belgiană unde doriți să-l înscrieți. În cazul în care cererea pentru recunoașterea este refuzată, copilul poate obține un certificat în urma unei evaluări în fața unei comisii de examinare.

Învățământul secundar : elevii de gimnaziu care ajung în Belgia își pot continua educația înscriindu-se la o școală la alegere. Școala examinează documentele furnizate de școala străină pentru a determina nivelul de educație echivalent în Belgia. În urma acestei examinări se stabilește anul școlar unde i se permite să se înscrie.

1. 8. 2. Structura anului școlar

Belgia (comunitatea flamanda)

Începutul școlii - dată începerii cursurilor: 1 septembrie;

Finalul anului școlar: 30 iunie;

Vacanță de toamnă: 1 săptămâna (28 octombrie - 3 noiembrie);

Vacanță de Crăciun/Anul nou: 2 săptămâni (23 decembrie - 5 ianuarie);

Vacanță de iarnă: 1 săptămâna (3 - 9 martie);

Vacanță de primăvară/Paște: 2 săptămâni (7 - 20 aprilie);

Trimestrul 3: Între vacanță de Paște și vacanță de vara;

Vacanță de vara: 9 săptămâni (1 iulie - 31 august);

Vacanțe de stat/religioase: 11 noiembrie, 21 aprilie, 1 mai, 29-30 mai, 9 iunie+ 4 zile la decizia școlii;

Începutul și sfârșitul anului școlar pentru Profesori: 1 septembrie / 30 iunie;

Belgia (comunitatea franceză)

Începutul școlii - dată începerii cursurilor: 2 septembrie 2013;

Finalul anului școlar: 30 iunie 2014;

Vacanță de toamnă: 1 săptămâna (28 octombrie - 1 noiembrie 2013);

Vacanță de Crăciun/Anul nou: 2 săptămâni (23 decembrie 2013 - 3 ianuarie 2014);

Vacanță de iarnă: 1 săptămâna (3 - 7 martie 2014);

Vacanță de primăvară/Paște: 2 săptămâni (7 - 18 aprilie 2014);

Vacanță de vara: 9 săptămâni (1 iulie - 31 august 2014);;

Vacanțe de stat/religioase: 27 septembrie, 11 noiembrie, 21 aprilie, 1 mai, 29 mai, 9 iunie;

Începutul și sfârșitul anului școlar pentru Profesori: 2 septembrie 2013 - 30 iunie 2014;

Belgia (comunitatea germanofona)

Începutul școlii - dată începerii cursurilor: 2 septembrie;

Finalul anului școlar: 30 iunie ;

Vacanță de toamnă: 1 săptămâna (28 octombrie - 1 noiembrie 2013);

Vacanță de Crăciun/Anul nou: 2 săptămâni (23 decembrie 2013 - 3 ianuarie 2014);

Vacanță de iarnă: 1 săptămâna (3 - 7 martie 2014);;

Vacanță de primăvară/Paște: 2 săptămâni (7 - 18 aprilie 2014);

Vacanță de vara: 9 săptămâni (1 iulie - 31 august 2014);

Vacanțe de stat/religioase: 11 noiembrie, 15 noiembrie, 1 mai, 29 mai, 9 iunie;

Începutul și sfârșitul anului școlar pentru Profesori: 2 septembrie 2013 - 30 iunie 2014;

Anul școlar are minimum 180 și maximum 184 de zile de școală;

1. 8. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare

Se folosește o scară de notare de la 0 la 20 20 reprezintă cea mai mare notă (aproape imposibil de acordat) și 0, cea mai mică. Cea mai mică notă care asigură trecerea este 10 (corespunzând lui 5 din sistemul românesc de notare):

Notele 10 și 11 - sunt "adecvate"

Notele 12 și 13 - note "de trecere"

Notele 14 și 15 - note bune

Notele 16 și 17 - sunt văzute drept note excelente, remarcabile

Notele 18 și 19 - ținesc perfecțiunea

Notă 20 - notă perfectă, reprezentând o performanță școlară impresionant

► Metode de evaluare

Fiecare autoritate competentă, în conformitate cu legile, decretele și ordinele ini vigoare, are dreptul să stabilească, pentru școlile pe care le controlează, tipul și frecvența evaluărilor, sistemul de notare și modul de comunicare a rezultatelor. Cu toate acestea, evaluarea formativă este obligatorie.

Abilitățile de bază, care trebuie realizate până la sfârșitul celui de-al doilea an de învățământ secundar, determină echipele educaționale să practice evaluarea continuă, să elaboreze rapoarte de evaluare și să pregătească elevii pentru evaluarea oficială, certificată (la vârsta de 12 ani). Sunt utilizate diverse instrumente de evaluare pentru a se asigura că elevii sunt evaluați în mod regulat: o evaluarea externă oficială, certificată (CEB) în al șaselea an de învățământ, evaluări externe fără certificare, evaluări interne, teste internaționale (testul Pirls), evaluări formative și sumative. Accesul la CEB este, de asemenea, posibil pentru elevii vor avea 12 ani înainte de sfârșitul anului calendaristic.

Evaluări și instrumente externe fără certificare

Unitatea de conducere administrativă organizează evaluări externe fără certificare la începutul anilor 3 și 5 de studiu. Aceste evaluări permit profesorilor să măsoare mai eficient nivelul elevilor și să-și adapteze în mod corespunzător predarea. Unitatea analizează rezultatele și concepe abordările didactice. Inspectoratul efectuează o monitorizare pedagogică.

O comisie responsabilă cu evaluarea abilităților de bază elaborează diverse instrumente de evaluare, pentru analizarea acestor abilități. Instrumentele de evaluare, elaborate sub supravegherea unor comisii formate din reprezentanții unor organizații din diferite domenii,

oferă diverse exemple cadrelor didactice, ce le permite acestora să evalueze aptitudinile elevilor. Aceste instrumente sunt puse la dispoziția școlilor și cadrelor didactice și indică diverse tipuri de sarcini pentru elevi și nivelul la care aceștia ar trebuie să fie la un moment dat. Instrumentele pot fi descărcate gratuit, împreună cu un ghid.

Evaluări interne

Fiecare profesor își evaluează proprii elevii în funcție de obiectivele și de predarea lui. Evaluarea este efectuată, de obicei, după una sau mai multe unitati de învățare. Un raport școlar este trimis părinților, informându-i despre rezultatele obținute, progresul academic, atitudinea față de învățare și dezvoltarea personalității. Rezultatele testelor sunt notate în raport, împreună cu observațiile și remarcile ce însoțesc evaluările. Majoritatea școlilor primare organizează examene în fiecare an, dar unele fac acest lucru numai la sfârșitul fiecărui ciclu. Metodele de examinare sunt variabile. Evaluarea este, în general, administrată de către profesorul de clasă. Consultarea cu alți profesori este frecventă pentru testările administrate la sfârșitul unui ciclu. O primă evaluare poate fi efectuată la sfârșitul celui de-al doilea an primar.

Progresul elevilor

Învățământul preșcolar și primii opt ani de învățământ obligatoriu sunt împărțiți în etape. Această organizare are ca scop să permită fiecărui copil să progreseze în ritm propriu și fără să repete ani:

- de la începutul grădiniței până la sfârșitul celui de-al doilea an al școlii primare (etapa 1)
- de la al III-a la al VI-a an al învățământului primar (etapa 2).

dobândind, în cadrul fiecăreia dintre aceste etape, competențele de bază necesare.

Unii elevii au nevoie de mai mult timp pentru a dobândi competențele de bază necesare la sfârșitul fiecăreia etape. Pentru a ține cont de ritmul individual de învățare al fiecărui copil, școlile au opțiunea de a permite elevilor să primească maximum un an suplimentar la fiecare etapa. Pentru elevii care se confruntă cu dificultăți, perioada de școlarizare obligatorie poate fi, prin urmare, șapte ani sau chiar opt ani, prin dispensa specială. Personalul didactic, în acord cu părinții, alege cel mai potrivit moment pentru a utiliza această măsură, în funcție de fiecare copil. Cu toate acestea, o astfel de măsură trebuie tratată ca fiind excepțională și nu trebuie în niciun caz să fie confundată cu un an repetat: trebuie să fie însoțită de formarea unui dosar pedagogic pentru fiecare elev în cauză.

Certificatul final

Toți elevii înscriși în al VI-lea an din învățământ primar susțin un test extern comun, în urma căruia se obține un certificat de studii de bază ("certificat d'études de base" sau CEB), astfel încât toți elevii să fie evaluați în mod unitar. Elevii care studiază la domiciliu trebuie înscriși la acest test în anul școlar în care împlinesc vârsta de 12 ani. Testul extern evaluează competențe de bază, necesare la finalizarea celei de-a doua etape a învățământului obligatoriu. Testul include întrebări despre limba franceză, matematică, introducere în științe și introducere în istorie și geografie, inclusiv științe sociale și economice.

Testul este elaborat de un grup de lucru condus de inspectorul general pentru învățământul primar, care determină, de asemenea, criteriile de trecere a testului: condițiile trebuie să fie aceleași pentru toți elevii (totuși, condițiile pot fi adaptate unor situații specifice pentru elevii care suferă de dizabilități senzoriale și/sau motorii).

Fiecare inspector de specialitate formează un grup de examinatori, care înregistrează rezultatele examinării și care analizează situațiile speciale, în cazul în care se considera ca testul a fost picat în urma unui eveniment deosebit în timpul evaluării.

În cadrul fiecărei școli se formează o comisie. Aceasta comisie eliberează certificatul CEB fiecărui elev înscris în cel de-al VI-lea an de învățământ primar care a promovat testul extern. Acesta comisie poate decide să acorde totuși certificatul CEB unui elev care nu a promovat acest testul. În acest caz, decizia se bazează pe un dosar care conține copii ale rapoartele școlare ale elevului pentru ultimii doi ani, un raport detaliat al profesorului elevului, inclusiv recomandarea acestuia cu privire la acordarea CEB și la orice alte considerații considerate relevante.

Atunci când certificatul CEB nu este acordat unui elev, se organizează o ședință cu părinții elevului, unde se discută motivele pentru care certificatul nu a fost acordat, se informează părinții cu privire la viitorul școlarizării copilului, precum și modalitatea în care aceasta decizie poate fi contestată (legislația prevede acest lucru). Deținerea unui certificat CEB nu este o condiție pentru admiterea în învățământul secundar. Se organizează o prima etapă comună pentru elevii care dețin CEB, și o primă etapă diferențiată pentru elevii care nu dețin CEB și care nu îndeplinesc condițiile de înscriere în primul an comun. Scopul principal al acestei prime etape diferențiate este de a le permite tuturor acestor elevi să obțină certificatul CEB. Odată ce certificatul a fost câștigat, elevii urmează împreună învățământul secundar.

Învățământul secundar este împărțit în trei etape, a câte doi ani fiecare:

- ▶ Prima etapă: etapa de observare (pentru elevii cu vârsta cuprinsă între 12 și 14 ani – vârsta maximă de 16 ani);
- ▶ A doua etapă: etapa de orientare (pentru elevii cu vârste cuprinse între 14 și 16 ani);
- ▶ A treia etapă: etapa de aprofundare (pentru elevii cu vârste între 16 și 18 ani).

Prima etapă comună este organizată pentru elevii care dețin certificatul de învățământ primar (CEB).

Pentru elevii care, după ce au participat la prima etapă timp de trei ani, nu au reușit să atingă nivelul necesar, în a doua etapă se organizează un an specific de diferențiere și orientare. Scopul acestui an este acela de a ajuta elevul să dobândească abilitățile necesare pentru sfârșitul celei de-a treia faze și se elaborează, împreună cu Centrul pentru servicii psihologice, medicale și sociale, un plan personalizat, care să-i permită acestuia să-și continue studiile.

Începând cu al treilea an (etapele a doua și a treia), educația are patru forme diferite (generale, tehnice, artistice și vocaționale) și constă din două tipuri de învățământ:

- ▶ învățământul general, care pregătește elevii pentru învățământul superior, oferind în același timp oportunități de a intra pe piața forței de muncă

- ▶ învățământul de calificare, care pregătește elevii să intre pe piața forței de muncă, permițându-le, de asemenea, să-și continue studiile în învățământul superior.

În paralel cu educația și formarea profesională secundară, întreprinderile mici și mijlocii organizează programe educative și de învățământ dual (contracte de ucenicie). Dincolo de învățământul secundar, anumite instituții organizează o a patra etapă, în timp ce întreprinderile mici și mijlocii organizează cursuri de management al afacerilor.

1. 8. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ

- ▶ Guvernul Flamand prin Ministerul Educației;
- ▶ Guvernul comunității franceze Wallonie-Bruxelles: Administrația generală a învățământului și a cercetării științifice ;
- ▶ Guvernul comunității vorbitoare de limbă germană: Ministerul Educației, Formării Profesionale și Ocupării Forței de Muncă) ;
- ▶ Guvernul Regiunii Valone: Ocuparea Forței de Muncă și Formare profesională;
- ▶ Centrului public pentru bunăstare socială;

Fiecare Comunitate și Regiune are propria adunare legislativă și propriul guvern. Regiunea Capitalei Bruxelles este oficial bilingvă, ambele Comunități majore exercitându-și autoritatea pe teritoriul acesteia, pentru chestiunile comunitare comune existând o Comisie Comunitară Comună. Viziunile diferite ale celor două Comunități majore se reflectă în structura particulară a instituțiilor oficiale federale. În Flandra Comunitatea și Regiunea au fuzionat, în timp ce Comunitatea franceză s-a limitat doar la transferarea unor competențe către Regiuni. Din acest motiv, sistemul administrativ este asimetric, instituțiile echivalente din Regiuni diferite neavând aceleași puteri. Conflictele dintre diferitele corpuri instituționale ale structurii federale sunt rezolvate de către Curtea Constituțională a Belgiei.

Guvernul federal păstrează autoritatea asupra chestiunilor comune: justiția, apărarea, poliția federală, energia nucleară, politica monetară, datoria publică, securitatea socială și controlează o parte importantă a finanțelor publice, sistemului de sănătate și a politicii internaționale. Guvernul federal este responsabil de obligațiile Belgiei în cadrul UE .

Comunitățile își exercită autoritatea în cadrul unui teritoriu bine definit de frontiere lingvistice. Inițial competențele acestora erau legate de chestiunile lingvistice: educație, cultură, mijloacele de informare în masă și utilizarea limbii. Treptat acestora le-au fost transferate alte competențe care nu sunt direct legate de chestiunile lingvistice: sănătate (medicină generală și preventivă), asistență socială (protecția tinerilor, ajutor acordat familiilor, servicii de asistență a imigranților, etc.

1. 8. 5. Reforme ale sistemului educațional

Fiecare Comunitate și Regiune are propria adunare legislativă și propriul guvern. Regiunea Capitalei Bruxelles este oficial bilingvă, ambele Comunități majore exercitându-și autoritatea pe teritoriul acesteia, pentru chestiunile comunitare comune existând o Comisie Comunitară Comună. Viziunile diferite ale celor două Comunități majore se reflectă în structura particulară a instituțiilor oficiale federale. În Flandra Comunitatea și Regiunea au fuzionat, în timp ce Comunitatea franceză s-a limitat doar la transferarea unor competențe către Regiuni. Din acest

motiv, sistemul administrativ este asimetric, instituțiile echivalente din Regiuni diferite neavând aceleași puteri. Conflictele dintre diferitele corpuri instituționale ale structurii federale sunt rezolvate de către Curtea Constituțională a Belgiei.

Guvernul federal păstrează autoritatea asupra chestiunilor comune: justiția, apărarea, poliția federală, energia nucleară, politica monetară, datoria publică, securitatea socială și controlează o parte importantă a finanțelor publice, sistemului de sănătate și a politicii internaționale. Guvernul federal este responsabil de obligațiile Belgiei în cadrul UE .

Comunitățile își exercită autoritatea în cadrul unui teritoriu bine definit de frontiere lingvistice. Inițial competențele acestora erau legate de chestiunile lingvistice: educație, cultură, mijloacele de informare în masă și utilizarea limbii. Treptat acestora le-au fost transferate alte competențe care nu sunt direct legate de chestiunile lingvistice: sănătate (medicină generală și preventivă), asistență socială (protecția tinerilor, ajutor acordat familiilor, servicii de asistență a imigranților, etc.

1. 8. 6. Finanțarea sistemului de învățământ

Scoala în Belgia este gratuită. Nu trebuie să plătești pentru înscrierea elevilor la școală. Școala îți oferă tot ceea ce este nevoie pentru a obține un certificat de absolvire. Există totuși unele costuri pe care școala le implică: mâncare și băutură, supraveghere în pauza de masă, supraveghere înainte sau după școală, ieșiri sau excursii, înot, pe care le plătesc elevii. Costurile extrașcolare diferă de la o școală la alta. Școala întocmește în prealabil o listă cu aceste costuri. În acest fel știi ce sumă trebuie să plătești pe an. Belgia alocă în medie 6. 4% din PIB pentru educație.

Sistemul comunitar de învățământ : acesta este organizat de către cele două comunități lingvistice (de limbă olandeză și limbă franceză) și este echivalentul învățământului de stat din alte țări. Este un sistem neutru, în care școlile respectă credința religioasă, percepțiile filozofice și ideologice ale părinților și copiilor care participă la procesul de învățământ.

Sistemul de învățământ subvenționat de stat : acest sistem este organizat de către autoritățile municipale și provinciale.

Sistemul de învățământ gratuit și subvenționat : acest sistem este organizat de către persoane sau organizații particulare. Se compune, în principal, din școli religioase, majoritatea acestora fiind catolice, deși există și școli protestante, evreiești, ortodoxe sau școli islamice. Această categorie include și școlile non-religioase gratuite unde învățământul se desfășoară urmând o metodă de predare specială, cum ar școlile Rudolf Steiner și școlile Freinet.

Învățământul privat : școlile particulare. Acest număr redus de școli nu sunt recunoscute de către guvern și nu primesc sprijin financiar din partea statului. Această categorie include școlile europene și cele internaționale. În unele cazuri, școlile particulare permit să fie inspectate de către autoritățile belgiene, iar studenții lor primesc certificate de studiu care sunt echivalentul diplomelor oficiale belgiene.

1. 9. Austria

1. 9. 1. Structura studiilor

În Austria, învățământul este obligatoriu începând de la 6 ani timp de cel puțin 9 ani. Învățământul obligatoriu începe fie cu clasa pregătitoare, fie cu clasa întâi. Școlile primare pot organiza clase pregătitoare : 1 an cite 5 zile pe săptămână, sau grupe pregătitoare de 1 an cite 2-3 zile pe săptămână. Scopul este de a pregăti copiii pentru școala primară. După primele 4 clase primare, copilul trebuie să aleagă între un gimnaziu de 4 ani și o școală superioară de cultură generală. Această perioadă se încheie cu un examen de absolvire.

1. 9. 2. Structura anului școlar

5 septembrie – 29 iunie, cu
5 septembrie – 26 oct. (*cursuri*);
27 oct. – 31 oct. (vacanța de toamnă);
1 noi. – 23 dec. (*cursuri*);
24 dec. – 7 ian. (vacanța de Crăciun);
8 ian. – 5 febr. (*cursuri*);
6 – 11 febr. (vacanța de iarnă);
12 febr. – 30 martie (*cursuri*);
31 martie – 10 apr. (vacanța de primăvară);
11 apr. – 25 mai (*cursuri*);
26 – 29 mai (vacanța intermediară);
30 mai – 29 iunie (*cursuri*);
30 iunie – 1 septembrie (vacanța de vară);

1. 9. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare

Sistemul de notare e de la 1 la 5, unde 1 este cea mai mare notă posibilă

- 1 - foarte bine - cea mai mare notă
- 2 – bine
- 3 - satisfăcător - indică o performanță medie
- 4 - suficient - este cea mai mică notă de trecere
- 5- insuficient - cea mai mică notă posibilă și singura "sub linie", care nu asigură trecerea

► Metode de evaluare

Evaluările trebuie să fie distribuite cât mai uniform posibil în perioada de evaluare. Ele trebuie să ajute elevii să își evalueze propria performanță pe baza unor criterii obiective, fără a îi descuraja sau a le afecta stima de sine. Aprecierile și evaluările sunt făcute de către profesori.

Următoarele forme de evaluare pot fi utilizate în școala primară:

- participarea în clasă a elevilor;
- teste scrise (inclusiv teste informale și dictare);

- ▶ examene scrise (din clasa a IV-a);
- ▶ evaluări practice de performanță. ;

Examenele orale nu sunt permise la nicio materie la școala primară.

Copiii care nu cunosc limba germană sau o cunosc doar limitat, sunt acceptați la școală cu titlatura de elevi speciali. Aceștia au la dispoziție doi ani pentru a acumula cunoștințele de bază de limbă germană. În acest interval ei nu primesc note, dar cu toate acestea pot promova în anul școlar următor. Elevii pot participa la un așa-numit curs intensiv de limbă. Acestora li se predă intensiv limba germană – fie în cadrul unui grup mic, fie în clasă, prin intermediul unui al 2-lea cadru didactic.

Evaluarea elevilor

Începând cu anul școlar 2016/17, fiecare școală primară sau școala speciala poate decide singură dacă performanța elevilor din primele trei clase este evaluată prin:

- ▶ Note
- ▶ sau mai degrabă prin rapoarte despre performanța școlară.

Această decizie trebuie luată de consiliul de administrație al școlii, în primele nouă săptămâni ale fiecărui an școlar și se poate aplica la anumite clase sau la toată școala. În cazul în care consiliul de administrație nu ajunge la un rezultat, directorul școlii este responsabil pentru luarea unei decizii.

În clasa a IV-a, se face o evaluare prin note și se întocmește un raport școlar.

Evaluarea elevilor pe baza notelor

Pentru evaluarea performanțelor elevilor se folosesc următoarele note:

- ▶ foarte bune (sehr gut) (1)
- ▶ bine (gut) (2)
- ▶ satisfăcător (befriedigend) (3)
- ▶ suficient (genügend) (4)
- ▶ insuficient (nicht genügend) (5)

Comportamentul elevului la școală nu este relevant pentru evaluarea performanței.

La sfârșitul primului semestru, este emis un raport semestrial. În clasa întâi, acest raport conține doar o notă generală sau o notă generală cu adăugări verbale. Clasa următoare raportul semestrial conține note individuale pe materii. La sfârșitul anului școlar elevii primesc un raport general. În acest raport se specifică performanța întregului an, cu punctaj pentru fiecare materie. În clasa a IV-a, performanța trebuie evaluată prin utilizarea notelor în toate cazurile.

Alternativă: rapoarte despre performanța școlară

Ca o alternativă la evaluarea prin utilizarea de note, începând cu anul școlar 2016/17, a fost posibilă descrierea situației școlare, în primele trei clase, prin rapoarte individuale. Aceste rapoarte se întocmesc la sfârșitul primului semestru și respectiv la sfârșitul anului școlar. Acestea se concentrează asupra performanței, a progresului învățării și a oricăror deficiențe de învățare. Înainte de întocmirea rapoarelor au loc consultări, la care participă părinții și elevii, la invitația profesorului. Această procedură are ca scop să faciliteze progresul individual. Sunt disponibile următoarele forme de evaluare individuală a performanțelor:

- ▶ determinarea implicării elevilor în clasă;
- ▶ evaluări ale performanțelor orale (examene și exerciții);
- ▶ evaluări de performanță scrise (teste);
- ▶ examene scrise (teste și dictări);
- ▶ evaluări practice de performanță;
- ▶ aprecieri grafice de performanță.

Scara de clasificare cuprinde cinci note: de la “excelent” (1) la “insuficient” (5).

1. 9. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ

Ministerul Educației, Culturii și Artei preia cele mai importante sarcini, precum formarea învățătorilor și a profesorilor și finanțarea școlilor, iar Ministerul Științei și Cercetării preia controlul sistemului de învățământ universitar.

1. 9. 5. Reforme ale sistemului educațional

Diverse procese de dezvoltare a calității au fost stabilite la toate nivelurile sistemului școlar în ultimii ani. Abordarea în comun și sistematică al problemelor de calitate în școală – care formează o parte integrantă a culturii școlare – este o condiție preliminară și punctul de plecare pentru asigurarea unui sistem școlar excelent, cu perspective de viitor. În acest context, VET Quality Initiative QIBB joacă un rol important. VET Quality Initiative (Inițiativa privind Calitatea în EFP) – QIBB este prescurtarea în germană pentru “QualitätsInitiative BerufsBildung”) a fost lansat de Directoratul general pentru Educație și formare Profesională (GD VET) pentru a implementa un sistem comprehensiv privind managementul calității în școlile și colegiile de învățământ profesional și tehnic (ÎPT) din Austria. QIBB se leagă îndeaproape de activitățile și rezultatele proiectului Q. I. S. (Quality in Schools – Calitatea în Școli) și anume inițiativa de calitate pentru școlile generale și școlile profesionale și colegiile ÎPT lansată în 1999. Odată cu Q. I. S. a fost inițiată discuția privind calitatea pe scară largă în școlile austriece. Q. I. S. se bazează pe abordări calitative ale dezvoltării organizaționale, de cercetare și de acțiune și se concentrează pe activitatea aferentă programului școlar desfășurată în școli. QIBB se orientează către cerințele specifice ale școlilor și colegiilor ÎPT și nu se referă numai la nivelul școlilor individuale, ci la toate nivelurile sistemului (inclusiv de administrare educațională și inspecție școlară). QIBB satisface criteriile sistemelor de management al calității recunoscute la nivel național și internațional pentru instituțiile de învățământ. QIBB este un element al strategiei naționale care vizează implementarea Cadrului de Referință.

1. 9. 6. Finanțarea sistemului de învățământ

Sistemul de învățământ din Austria este unul dintre cele mai bune din lume, iar țara are o rată a alfabetizării de 99%. Copiii au un drept egal la educație gratuită, cu transport gratuit la și de la școală și manuale gratuite oferite de către Guvern. Austria are un sistem de educație publică, gratuită și obligatorie, dar și un sistem de educație privată bine-dezvoltat. Nouă ani de învățământ sunt obligatorii. Ministerul federal al Educației este responsabil pentru finanțarea și supravegherea învățământului primar, secundar, și, începând cu anul 2000, terțiar. Învățământul primar și secundar sunt administrate de stat prin intermediul autorităților locale.

Cu excepția școlilor experimentale, tipurile de școli și planurile de învățământ sunt standardizate se ocupă de probleme importante precum formarea profesorilor și gestiunea școlilor, iar Ministerul Federal al Științei, Cercetării și Economiei este responsabil de coordonarea universităților și a sistemului de învățământ superior.

1. 10. Elveția

Sistemul de învățământ din Elveția este unul dintre cele mai prestigioase și exclusiviste din lume, fiind descentralizat, autonom și cu trei tipuri de școli: private, școli de zi/stat și școli internat, în funcție de cantonul în care se află o școală.

1. 10. 1. Structura studiilor

Învățământul obligatoriu începe odată cu vârsta de 6 ani și durează 9 ani. Învățământul obligatoriu cuprinde învățământul primar și învățământul secundar inferior.

Învățământul primar

Învățământul primar se desfășoară pe durata primilor 4-6 ani de școlarizare, în funcție de canton. Rezultatele elevilor la sfârșitul învățământului primar împreună cu recomandările profesorilor și, în unele cazuri, un examen, determina nivelul de performanță al elevilor. Pe baza acestui nivel de performanță elevii sunt repartizați în învățământul secundar inferior. Tranziția de la învățământul primar la învățământul secundar inferior diferă de la un canton la altul.

Învățământul secundar inferior

Cele mai multe cantoane oferă mai multe tipuri de educație la nivel secundar inferior. De multe ori, există două sau trei secțiuni diferite, cu cerințe diferite. Învățământul secundar inferior se desfășoară pe durata a 3-5 ani, în funcție de canton. Pe durata studiilor, elevii învață să citească, să scrie și să socotească. De asemenea, ei dobândesc cunoștințele de baza a 2 limbi moderne (de obicei, o limba națională și limba engleză) și participa la ore de geografie, istorie, artă și muzică. Diferite teme, cum ar fi promovarea sănătății, educația pentru o dezvoltare durabilă sau educația civică sunt adesea predate ca părți integrante ale altor discipline.

Învățământul secundar superior

Învățământul secundar superior nu este obligatoriu și se desfășoară pe durata a 3-4 ani, în funcție de canton. Aici, elevii pot alege între educația și formarea profesională sau învățământul general. Învățământul general este oferit de către școlile care se finalizează prin susținerea examenelor de bacalaureat, ce pregătesc elevii pentru admiterea la universitate. Swiss Maturité Fédérale sau Matură se obține după finalizarea cu succes a examenelor finale și asigură posibilitatea de admitere la universități de prestigiu.

1. 10. 2. Structura anului școlar

Programele școlare variază de la un canton la altul. Grădinița și învățământul obligatoriu sunt finanțate și organizate de cantoane, în colaborare cu comunitățile locale. Anul școlar începe în întreaga Elveție, între jumătatea lunii august și jumătatea lunii septembrie. Școlile elvețiene beneficiază în total de 12 până la 13 săptămâni de vacanță pe an, împărțite între vacanța mare de vară, vacanțele de toamnă și de primăvară, precum și vacanța de Crăciun. Datele exacte ale acestor vacanțe diferă de la un canton la altul și de la o localitate la alta. Toate cantoanele oferă gratuit între 1 și 2 ani de grădiniță (învățământ preșcolar), iar în cantonul Ticino chiar 3 ani. În prezent, învățământul obligatoriu începe odată cu împlinirea vârstei de 6 ani și durează nouă ani : 6 ani de școală primară (în România, clasele I-IV) și 3 ani de școală secundară de gradul I (în România, clasele V-VIII).

Majoritatea adolescenților din Elveția absolvă (cu diplomă), la 18-19 ani, o școală secundară de gradul II (în România, liceu sau școală profesională). Această diplomă le permite fie să intre direct în viața profesională, fie să se înscrie într-o școală profesională superioară, sau – dacă au obținut un bacalaureat liceal (“Matura”) sau profesional (“Berufsmatura”) – să își continue studiile într-o universitate sau într-o școală superioară specializată (“Fachhochschule”).

În învățământul primar există un învățător principal care este ajutat de un team teacher, un fel de suplinitor, dar care este la dispoziția învățătorului. Pe lângă team teacher există și profesorul de arte plastice și în clasele mici și de muzică.

În clasă sunt maximum 20 de copii, dar în funcție de materie, copiii sunt împărțiți în 2 grupe și alternativ au ore practice sau proiecte speciale. Grupele primesc denumiri haioase cum ar fi: lupii, tigrii, corbii sau personaje din povești locale foarte cunoscute.

1. 10. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare

Performanțele școlare ale elevilor sunt evaluate cu ajutorul notelor, al calificativelor sau al rapoartelor de asimilare. Scala notelor merge de la 1 la 6 (unde 6 = cea mai bună notă, 4 = satisfăcător, sub 4 = nesatisfăcător). Scala calificativelor cuprinde "foarte bine", "bine", "suficient" și "insuficient". Atitudinea față de muncă și față de învățatură și comportamentul social al elevului pot fi evaluate de asemenea.

Cel mai adesea, elevii primesc un carnet de note sau un raport de asimilare la sfârșitul fiecărui semestru, adică de două ori pe an.

► Metode de evaluare

Cel mai adesea, elevii primesc un carnet de note sau un raport de asimilare la sfârșitul fiecărui semestru, adică de două ori pe an. Evaluarea performanțelor școlare ale elevului este folosită drept criteriu de bază pentru trecerea în clasa următoare (promovare) și pentru avansarea la gradul superior. Convenția școlară romandă adoptată în 2007 de către Conferința Regională Romandă (CIIP) prevede ca toate cantoanele membre ale CIIP să organizeze examene comune.

1. 10. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ

Constituția Elveției delegă cantoanelor autoritatea asupra sistemului de învățământ. Limba de predare în cantonul respectiv stabilește limba de predare în școli.

1. 10. 5. Reforme ale sistemului educational

Măsura principală a eficacității unui astfel de sistem performant de formare profesională inițială cum este cel elvețian se exprimă în primul rând prin rată scăzută a șomajului tinerilor (între 15 și 24 de ani). Elveția reușește să mențină (potrivit datelor din perioada 2004 – 2011) o rată a șomajului tinerilor situată, în medie, între 7 și 8, 8 %, în timp ce, pentru aceeași perioadă, media țărilor din OCDE (Organizația de Cooperare și Dezvoltare Economică) este între 12 și 16, 7%. Comparabile cu Elveția, în ceea ce privește acest indicator, mai sunt Austria, Germania, Japonia, Coreea de Sud și Olanda. Modul de organizare a formării profesionale inițiale în Elveția se caracterizează în primul rând prin partenariatul strâns între economia privată (reprezentată de întreprinderile care oferă locuri pentru formarea duală și asociațiile profesionale) și puterea politică, federală și cantonală. Departe de a se retrage și a considera că formarea profesională relevă în exclusivitate de interese private, individuale sau colective, statul este foarte activ și se exprimă în primul rând prin mijloace incitative care să ducă la creșterea numărului de locuri în întreprinderi care să fie destinate ucenicilor. O asemenea acțiune în favoarea formării profesionale inițiale relevă de o concepție mai largă potrivit căreia, în Elveția, educația este o investiție ai cărei beneficiari sunt atât individul cât și comunitatea. Cu cât are un nivel de formare mai ridicat, o persoană poate spera la un venit mai important. În același timp însă, cu cât există un număr mai mare de persoane cu un nivel ridicat de educație, cu atât întreaga societate are de câștigat, fapt exprimat, printre altele, prin reducerea criminalității, ameliorarea nivelului de sănătate, stimularea progresului științific și tehnologic, realizarea unei mai importante coeziuni sociale, etc. Principiul de bază care guvernează alocarea resurselor financiare în educație este acela că, dacă puterea publică, federală și cantonală, s-ar retrage din finanțarea educației, lăsând-o la latitudinea judecării exclusive prin prisma unor avantaje personale, individuale, riscul de sub-investiție din acest domeniu este mult prea mare și nu poate fi asumat de colectivitate.

1. 10. 6. Finanțarea sistemului de învățământ

Învățământul public este gratuit în Elveția. În Elveția, educația este în sarcina statului, începând de la grădiniță până la școlile profesionale și la universități. Responsabilitatea pentru educație aparține celor 26 de cantoane. Prin urmare, sistemele și programele școlare variază de la un canton la altul. Diferențele cele mai pronunțate se observă în studiul limbilor străine. Grădinița și învățământul obligatoriu sunt finanțate și organizate de cantoane, în colaborare cu comunitățile locale. Cantoanele lucrează de mai mulți ani la armonizarea învățământului de stat obligatoriu (HarmoS). Singurele școli pentru care confederația (administrația centrală) este direct responsabilă sunt cele două universități politehnice: Eidgenössische Technische

Hochschule Zürich (ETHZ) și École Polytechnique Fédérale de Lausanne (EPFL) în Elveția, educația este în sarcina statului, începând de la grădiniță până la școlile profesionale și la universități. Singurele școli pentru care confederația (administrația centrală) este direct responsabilă sunt cele două universități politehnice: Eidgenössische Technische Hochschule Zürich (ETHZ) și École Polytechnique Fédérale de Lausanne (EPFL).

1. 11. Finlanda

Finlanda are unul dintre cele mai performante sisteme de învățământ din lume, iar secretul stă în importantele reforme educaționale, implementate în urmă cu 40 de ani.

1. 11. 1. Structura studiilor

În Finlanda, învățământul obligatoriu începe la 7 ani și durează 9 ani. Marea majoritate a copiilor urmează clasa care nu este obligatorie. Nu se dau teme și nu se fac evaluări până în adolescență.

Primul test adevărat elevul îl dă la 16 ani. Copiii din Finlanda nu încep școala până nu împlinesc vârsta de șapte ani și toți învață în aceeași clasă.

- ▶ Anul pregatitor: pentru copiii de 6 ani, optional, consta în activități desfășurate în centrele de zi;
- ▶ Școala primară: clasele I-VI;
- ▶ Gimnaziu: clasele VII-IX
- ▶ Liceu sau școala vocatională: clasele X-XII
- ▶ Universitate

Educația obligatorie este de 9 ani și este gratuită. Anul școlar preuniversitar finlandez este împărțit în 2 semestre. Semestrul 1 începe la mijlocul lunii august și se încheie la sfârșitul lunii decembrie (cu o săptămână de vacanță în luna octombrie). Semestrul 2 începe în a doua săptămână a lunii ianuarie și

se încheie în luna iunie, cu o săptămână de vacanță în luna februarie și una în luna aprilie. Vacanța de vară durează 2 luni. Copiii intră în clasa întâi în anul în care împlinesc 7 ani și sunt înscriși la școală cea mai apropiată de domiciliu. Dacă un copil nu este înscris la școală sau nu studiază (cazuri extrem de rare), reprezentanții legali ai copilului pot fi amendați.

În clasele I-VI elevii au toți același curriculum, însă la gimnaziu apar mai multe materii opționale, care sunt alese împreună cu părinții și consilierul școlar. Materiile comune sunt : cele 2 limbi oficiale (finlandeză și suedeză), o limbă străină, studii de mediu, educația pentru sănătate, religie sau etică, istorie, studii sociale, matematică, fizică, chimie, biologie, geografie, educație fizică, muzică, artă și lucru manual, economie domestică.

1. 11. 2. Structura anului școlar

Începutul școlii: între 10 și 17 august;

Finalul anului școlar: 1 iunie;

Vacanța de toamnă: între 2 și 7 zile în octombrie;

Vacanța de Crăciun: 1 sau 2 săptămâni între 18 decembrie și 9 ianuarie;

Vacanța de iarnă: o săptămână (17 februarie - 13 martie);

Vacanța de primăvară/ Paște: 18-21 aprilie;

Vacanța de vară: 10-11 săptămâni între 1 iunie și mijlocul lunii august.

Vacanțe de stat/ religioase: 6 ianuarie, 9 mai. ;

Anul școlar are 190 de zile de cursuri, iar profesorii nu au date fixe pentru începutul și finalul activității lor. De regulă, vacanțele profesorilor coincid cu cele ale elevilor.

1. 11. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare

Sistemul de notare e alcătuit, în mod tradițional, din note de la 0 la 10, cu mențiunea că în timp s-a renunțat la notele sub 4, iar 4 a devenit cea mai mică notă acordată. A se remarca și asemănările cu sistemul autohton de notare:

- 10 - excelent - notă luată de aproximativ 5% din elevi ;
- 9 - foarte bine ;
- 8 – bine;
- 7 – satisfăcător;
- 6 – satisfăcător;
- 5 – mediocru;
- 4 - notă cu care se pică, respectiv, notele sunt de la 4 la 10, nota minima de trecere fiind nota 5;

▶ Metode de evaluare

În Finlanda se pune mare accent pe autoevaluare, elevii fiind puși în situația de a -și da ei înșiși calificative. În primele clase nu se dau note, ci se fac doar evaluări verbale, rămânând la decizia locală anul de studiu de la care este introdus și sistemul de notare. La sfârșitul fiecărui an de studiu, elevii primesc un certificat de absolvire.

Dacă elevul nu a reușit să acumuleze suficiente cunoștințe, acesta susține o nouă examinare la sfârșitul verii, iar dacă nu reușește să treacă nici acest examen poate repeta anul, însă aceste cazuri sunt foarte rare, iar decizia de a repeta anul este luată de către profesori împreună cu directorul școlii numai după ce are loc un interviu cu elevul și părinții acestuia. Un accent deosebit se pune pe ritmul propriu de învățare al fiecărui elev în parte, iar competiția între copii

nu este stimulată în niciun fel! În școală sunt angajați mai mulți profesori de sprijin, care lucrează cu copiii cu dificultăți de învățare, fie în cabinetul propriu, fie la clasa, în timpul în care materia respectivă este predată.

Elevii sunt încurajați permanent să gândească liber, să dezbată subiecte, să pună întrebări, să lucreze în echipă, să înțeleagă ceea ce învață și pentru ce învață. Elevii finlandezi petrec în școală aproximativ 600 de ore pe an, mult mai puțin în comparație cu cele 800 de ore petrecute de francezi, iar temele pentru acasă sunt foarte puține. De ce? Pentru că, predând mai puțin, elevii pot să-și consolideze mai bine informația, iar timpul liber pentru joacă (extra play) este de fapt unul dintre factorii care stau la baza succesului școlar! Trebuie subliniat faptul că materiile opționale sunt într-adevăr opționale și se stabilesc în funcție de nevoile elevilor, școala fiind obligată să găsească soluții pentru a le satisface. În învățământul de bază nu există examene naționale. În consecință, evaluarea comportamentului și a activității școlare a tuturor elevilor se face de către profesori, și în cazul în care un elev are mai mulți profesori, împreună de acești profesori.

Conform Legii învățământului evaluarea elevilor vizează îndrumarea și încurajarea studiului și dezvoltarea abilităților de autoevaluare a elevilor. Progresul elevului, abilitățile de lucru și comportamentul elevului sunt evaluate în concordanță cu obiectivele curriculumului. Principiile și îndrumările generale pentru evaluarea elevilor sunt prezentate în curriculum-ul de bază. În curriculum-ul de bază, evaluarea elevului este împărțită în:

- ▶ evaluarea pe parcursul studiilor;
- ▶ evaluării finale;

Acestea două au roluri diferite. Evaluarea pe parcursul studiilor

În timpul studiilor, rolul evaluării este de a ghida și de a încuraja studiul și de a ajuta elevii în procesul de învățare. Feedback-ul continuu al profesorului sprijină și să ghidează elevii într-o manieră pozitivă. Cu ajutorul evaluării și feedback-ului, profesorii îndrumă elevii să devină conștienți de raționamentele lor și să înțeleagă ceea ce învață.

Rapoartele reprezintă o modalitate de a oferi feedback. Elevii primesc rapoarte la sfârșitul fiecărui an școlar. În plus, elevii pot primi unul sau mai multe rapoarte intermediare. În primele 7 clase ale învățământului de bază, evaluarea prin rapoarte poate fi făcută verbal sau numeric sau o combinație între cele două. Evaluarea ulterioară trebuie să fie numerică, dar poate fi completată și verbal.

Prin utilizarea evaluării verbale în rapoarte, profesorul poate descrie, de asemenea, progresul și procesul de învățare al elevului în diferite domenii. Evaluarea numerică (scară 4-10) descrie doar nivelul de performanță în raport cu obiectivele curriculumului. Evaluarea trebuie să se bazeze pe o diversitate de dovezi, nu doar pe examene.

Evaluarea finală

A doua etapă a evaluării elevilor este evaluarea finală a educației de bază, pe baza căreia elevii vor fi selectați pentru studii ulterioare atunci când părăsesc școala. Această evaluare trebuie să fie comparabilă la nivel național și trebuie să trateze în mod egal elevii. O sarcină a educației

de bază este dezvoltarea capacității elevului de autoevaluare. Scopul acesteia este de a sprijini creșterea abilităților de auto-cunoaștere, de studiu, de a ajuta elevul să învețe și de a fi conștient de progresul și procesul său de învățare.

Progresul elevilor

Un elev promovat (a obținut cel puțin notă 5) la toate disciplinele evaluate, poate trece la nivelul următor. Promovarea și acordarea certificatului de absolvire a școlii sunt stabilite de către director, în colaborare cu profesorii elevului. Elevii pot promova chiar și atunci când aceștia nu au obținut calificative bune, dacă se consideră că se pot descurcă în mod acceptabil anul următor. Un elev poate repeta un an dacă a avut o performanță slabă (4) la una sau mai multe materii. Cu toate acestea, elevul trebuie să aibă posibilitatea de a demonstra că a obținut un nivel acceptabil de cunoștințe și aptitudini.

Un elev poate repeta un an, chiar dacă nu a avut performanțe slabe, dacă acest lucru este considerat adecvat din punctul de vedere al succesului general al elevului în școală. Repetarea unui an este un lucru foarte rar în Finlanda. Ideea generală este că, atunci când apar probleme, acestea trebuie rezolvate prin măsuri sporite de sprijin, inclusiv învățământ de remediere și măsuri speciale de susținere.

În cazul în care o decizie privind notele sau promovarea finală a elevului este evident defectuoasă, Oficiul de Stat provincial poate solicita profesorului sau profesorilor să efectueze o nouă evaluare.

Certificatul final

Elevii sunt evaluați prin intermediul unui raport la sfârșitul fiecărui an școlar. Se utilizează următoarele tipuri de rapoarte:

- ▶ Raportul de final de an școlar
- ▶ Raportul intermediar, care poate fi întocmit în cursul anului școlar

Certificatul educației de bază se acordă elevului care a absolvit întregul program de învățământ;

Certificatul de completare a programelor suplimentare se acordă unui elev care a absolvit cu succes întregul program de învățământ suplimentar (clasa a 10-a);

Certificatul de renunțare se acordă unui elev care renunța la școala, fără să fi absolvit întregul program de învățământ de bază;

Certificatul de completare a educației de bază se acordă elevului, sau oricărei alte persoane, care a absolvit întreaga programă de învățământ, fără a participa la școală, în baza unui examen;

Autoritatea responsabilă pentru eliberarea certificatului este furnizorul de educație, în speța școala.

1. 11. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ

Ministerul Educației și Culturii . De asemenea, pentru că în perioade de tumult politic guvernării să nu facă abuz de legi, ordonanțe și hotărâri de guvern, s-a decis în anii '70 că în trei ministere esențiale să nu se schimbe miniștrii mai devreme de patru ani, iar aceștia să fie numai tehnocrați, în niciun caz oameni politici. Educația era unul dintre aceste ministere și tot la ei s-a mai decis că niciun ministru să nu schimbe ce a făcut predecesorul său, ci să completeze.

1. 11. 5. Reforme ale sistemului educațional

Finlandezii consideră că tezaurul unei națiuni sunt copiii iar pentru educația lor recurg la cel mai bunii profesioniști din țară', spune psihologul catalan. Cei mai buni docenți predau la cursurile primare unde se deprind elementele fundamentale care vor sta la baza educației viitoare. Se consideră că la vârsta de șapte ani copilul este într-o fază manevrabilă, când se realizează conexiunile mentale fundamentale care îl vor structura întreaga viață. Este esențială selecționarea celor care îl vor călăuzi în acest proces. Finlanda are cel mai ridicat nivel de trai din lume și cel mai evaluat sistem educațional. Finlanda atrage atenția lumii atunci când se constată că elevii săi obțin constant poziții de top la testele PISA – teste internaționale menite să verifice nu atât cunoștințele tinerilor, cât mai ales modul cum aceștia gândesc. Cum se face că finlandezii se plasează consecvent pe primele locuri la testările educaționale internaționale? Sunt mai multe explicații pentru aceste performanțe. Secretul stă în importante reforme educaționale, implementate în urmă cu 40 de ani. Guvernul a hotărât să „reseteze” sistemul și să abordeze o altă direcție, dedicând astfel fonduri importante educației, cercetării și tehnologiei. Atunci a fost adoptat un nou sistem educațional. Iar acest sistem se referă de fapt la egalitate de șanse pentru toți copiii, indiferent de mediul socio-economic din care aceștia provin. Conceptul este „peruskoulu” și el desemnează o școală „comprehensivă” pentru toți elevii între 7 și 16 ani. În Finlanda nu trebuie să plătești nimic pentru serviciile educaționale nici măcar când faci o facultate, masterat sau doctorat. În plus, elevilor li se asigură un prânz gratuit și transport gratuit dacă locuiesc la mai mult de 5 km de școală. Legea finlandeză obligă ca meniul să fie gratuit, nutritiv, și cu multe feluri de salate și fructe. Dacă orele se prelungesc până după-amiază, școala are obligația de a oferi o gustare elevilor.

1. 11. 6. Finanțarea sistemului de învățământ

Sistemul de învățământ este unul egalitarist, oferind șanse egale pentru oricine, indiferent de mediul socio-economic din care provin, sau de zona în care locuiesc, au același potențial de a învăța și trebuie să aibă aceleași șanse la o educație de calitate. În Finlanda nu există școli mai bune și școli mai proaste. Nu există învățământ privat. Întregul sistem universitar este de stat. Sunt permise liceele private, dar perceperea de taxe de studiu este interzisă.

Această țară consideră pur și simplu că absolut toți copiii trebuie să beneficieze de același tratament. Copiii cu dizabilități învață în școlile normale. Copiii cu cerințe educaționale speciale nu studiază la

domiciliu, nu sunt excluși sau izolați în școli speciale, ci participă la ore în clase normale, indiferent dacă au handicapuri grave.

„Politicile educaționale în majoritatea țărilor lumii merg pe ideea de a identifica elevii cei mai buni, de a alege vârfurile, în timp ce ceilalți elevi sunt lăsați deoparte”, spune Pasi Sahlberg, un educator celebru în Finlanda. „Noi nu suntem așa, noi mergem pe cooperare, nu pe competiție. Dacă e să ne întrecem cu cineva, atunci tot ce putem spune e că vrem să fim mai buni decât suedezi. Pentru noi asta e suficient”.

Deși Finlanda alocă 6% din PIB acestui învățământului, nivelul de dezvoltare economică net superior României face că finanțarea per elev să fie de aproximativ 7.000 de euro pe an, suma de 7 ori mai mare decât cea alocată de Ministerul Educației din România. Finlanda investește cu 30% mai puțin decât SUA, pentru fiecare elev, iar același procent reprezintă numărul copiilor care primesc ajutor suplimentar, în primii nouă ani, ceea ce în România poartă numele de meditații. Țara are cel mai mare procent, din Europa, al elevilor care ajung la facultate, 66%, iar 93% dintre finlandezi promovează liceul. În același timp, diferența dintre cei mai slabi și cei mai buni elevi este cea mai mică din lume. Finlanda pune mare preț pe cercetare și experimente încă din școală, astfel că se formează clase cu cel mult 16 elevi, care se concentrează pe ateliere practice. Aproximativ 43% dintre elevii de liceu urmează o școală de dezvoltare a vocațiilor sau abilităților, iar toți copiii beneficiază de un total de 75 de minute de pauză, la școală, în fiecare zi.

1. 12. România

1. 12. 1. Structura studiilor

Sistemul național de învățământ este constituit din ansamblul unităților și instituțiilor de învățământ de stat și private de diverse tipuri, niveluri și forme de organizare a activității de instruire și educare. Sistemul național de învățământ este structurat în niveluri educaționale, astfel încât să fie asigurată coerența instrucției și educației conform particularităților de vârstă și individuale ale elevilor și studenților.

Sistemul național de învățământ cuprinde următoarele niveluri:

I. Educația timpurie (0—6 ani), formată din:

- ▶ nivelul antepreșcolar (0—3 ani)
- ▶ învățământul preșcolar (3—6 ani), care cuprinde:
 - ▶ grupa mică
 - ▶ grupa mijlocie
 - ▶ grupa mare.

II. Învățământul primar (ISCED 1), ce cuprinde:

- ▶ clasa pregătitoare
- ▶ clasele I—IV. Trecerea de la învățământul primar la cel secundar inferior (gimnaziu) este condiționată numai de promovarea învățământului primar.

III. Învățământul secundar inferior (ISCED 2) sau gimnazial ce cuprinde clasele V—VIII. Accesul la nivelul superior se realizează prin examen de evaluare națională și de repartizare în unități de învățământ secundar superior.

IV. Învățământul secundar superior (ISCED 3), care poate fi:

- învățământ liceal, care cuprinde clasele de liceu IX—XII/XIII, cu următoarele filiere: teoretică, vocațională, tehnologică,
- sau
- învățământ profesional cu durata de 3 ani. Absolvenții învățământului profesional care promovează examenul de certificare a calificării profesionale pot urma cursurile învățământului liceal.

Învățământul profesional și tehnic este format din:

- învățământ profesional;
- învățământ tehnic;
- învățământ postliceal;

Învățământul terțiar nonuniversitar (ISCED 4) ce cuprinde învățământul postliceal.

V. Învățământul superior (ISCED 5-8)

Învățământul superior (ISCED 5-8), este organizat în universități, academii de studii, institute, școli de studii superioare, denumite instituții de învățământ superior sau universități, autorizate provizorii sau acreditate. Pot să se înscrie în învățământul superior absolvenții de liceu cu diplomă de bacalaureat. Condițiile de admitere sunt diferite de la o instituție la alta. Structura învățământului superior reflectă principiile procesului Bologna:

- studii de licență;
- studii de masterat;
- studii de doctorat;

1. 12. 2. Structura anului școlar

Anul școlar 2018-2019 este structurat pe două semestre, după cum urmează:

- semestrului I: 10 septembrie 2018 - 1 februarie 2019;
- semestrul al II-lea: 11 februarie 2019 - 14 iunie 2019.

Pentru elevii de liceu, anul școlar se va termina pe 31 mai 2019, iar pentru cei de clasa a VIII-a pe 7 iunie 2019. Vacanțele elevilor în anul școlar 2018-2019 sunt aceleași ca în fiecare an, respectiv vacanța de iarnă, cea intersemestrială, vacanța de primăvară și vacanța de vară. În plus, clasele din

Învățământul primar și grupele din învățământul preșcolar beneficiază de o vacanță suplimentară în săptămâna 27 octombrie - 4 noiembrie 2018.

Vacanțele elevilor în anul școlar 2018-2019 sunt structurate astfel:

- vacanța de iarnă: 22 decembrie 2018 - 13 ianuarie 2019;
- vacanța intersemestrială: 2 - 10 februarie 2019;
- vacanța de primăvară: 20 aprilie - 5 mai 2019;
- vacanța de vară: 15 iunie - 15 septembrie 2019.

1. 12. 3. Structura sistemului de notare și modul de notare

Rezultatele evaluării se exprimă, după caz, prin:

- a) aprecieri descriptive privind dezvoltarea copilului – la nivelurile antepreșcolar, preșcolar și clasa pregătitoare;
- b) calificative – în clasele I-IV și în învățământul special care școlarizează elevi cu deficiențe grave, severe, profunde sau asociate,
- c) note de la 10 la 1 în învățământul secundar și în învățământul postliceal.

Numărul de calificative/note acordate semestrial fiecărui elev, la fiecare disciplină de studiu, exclusiv nota de la lucrarea scrisă semestrială (teză), după caz, trebuie să fie cel puțin egal cu numărul săptămânal de ore de curs prevăzut în planul de învățământ. Fac excepție disciplinele cu o oră de curs pe săptămână, la care numărul minim de calificative/note este de două. În cazul curriculumului organizat modular, numărul de note acordate semestrial trebuie să fie corelat cu numărul de ore alocate fiecărui modul în planul de învățământ, precum și cu structura modulului – pe componentele teorie/laborator tehnologic/instruire practică, de regulă, o notă la un număr de 25 de ore. Numărul minim de note acordate elevului la un modul este de două.

► **Metode de evaluare**

Evaluarea are drept scop orientarea și optimizarea învățării. Conform legii, evaluările în sistemul de învățământ românesc se realizează, la nivelul de disciplină, domeniu de studiu sau modul de pregătire. În sistemul de învățământ preuniversitar evaluarea se concentrează pe competențe, oferă feed-back real elevilor și stă la baza planurilor individuale de învățare. Evaluarea rezultatelor la învățătură se realizează în mod ritmic, conform legii. Fiecare semestru cuprinde și perioade de consolidare și de evaluare a competențelor dobândite de beneficiarii primari ai educației. În aceste perioade se urmărește:

- ameliorarea rezultatelor procesului de predare-învățare;
- fixarea și sistematizarea cunoștințelor;
- stimularea antepreșcolarelor/preșcolarelor/elevilor cu ritm lent de învățare sau cu alte dificultăți în dobândirea cunoștințelor, deprinderilor și în formarea și dezvoltarea atitudinilor;
- stimularea pregătirii antepreșcolarelor/preșcolarelor/elevilor capabili de performanță înaltă.

La sfârșitul clasei pregătitoare, evaluarea dezvoltării fizice, socio-emoționale, cognitive, a limbajului și a comunicării precum și a dezvoltării capacităților și atitudinilor față de învățare ale copilului, realizată pe parcursul întregului an școlar, se finalizează prin completarea unui raport, de către cadrul didactic responsabil, în baza unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației naționale. Instrumentele de evaluare se stabilesc în funcție de vârsta și de particularitățile psihopedagogice ale beneficiarilor primari ai educației și de specificul fiecărei discipline.

Acestea pot fi: chestionări orale; lucrări scrise; experimente și activități practice; referate și proiecte; interviuri; portofolii; probe practice; sau alte instrumente stabilite de catedre/comisiile metodice și aprobate de director sau elaborate de către Ministerul Educației Naționale/inspectoratele școlare.

În învățământul primar, la clasele I – a IV-a, în cel secundar și în cel postliceal, elevii vor avea la fiecare disciplină/modul, cu excepția celor preponderent practice, cel puțin o evaluare prin lucrare scrisă pe semestru. Testele de evaluare, subiectele de examen de orice tip și lucrările semestriale scrise (teze) se elaborează pe baza cerințelor didactico-metodologice stabilite de programele școlare, parte a Curriculumului național.

Rezultatele evaluării se exprimă, după caz, prin:

- a) aprecieri descriptive privind dezvoltarea copilului – la nivelurile antepreșcolar, preșcolar și clasa Pregătitoare;
- b) calificative – în clasele I-IV și în învățământul special care școlarizează elevi cu deficiențe grave, severe, profunde sau asociate;
- c) note de la 10 la 1 în învățământul secundar și în învățământul postliceal.

Rezultatele evaluării se consemnează în catalog, cu cerneală albastră, sub forma: „Calificativul/data” sau „Nota/data”, cu excepția celor de la nivelurile antepreșcolar și preșcolar, care sunt trecute în caietul de observații și ale celor de la clasa pregătitoare, care se trec în raportul anual de evaluare.

Pentru nivelurile antepreșcolar și preșcolar, rezultatele evaluării se comunică și se discută cu părinții, tutorii sau susținătorii legali. Calificativele/notele acordate se comunică în mod obligatoriu elevilor, se trec în catalog și în carnetul de elev de către cadrul didactic care le acordă.

1. 12. 4. Structuri implicate în sistemul de învățământ

Specializările și nomenclatorul specializărilor sunt stabilite de Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice în colaborare cu Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și în urma consultării Consiliului Național pentru Evaluare și Acreditare Academică, a instituțiilor de învățământ, precum și a altor actori interesați.

Educația adulților cuprinde programe de formare la toate nivelurile de calificare, organizate în sectorul public sau privat. Învățământul preșcolar, primar, secundar și postsecundar non-terțiar

formează **învățământul preuniversitar**. Învățământul preuniversitar este subordonat Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice prin inspectoratele școlare județene.

Învățământul primar și secundar inferior (învățământ obligatoriu de 11 clase) este obligatoriu.

Finalizarea învățământului liceal este atestată printr-*uncertificat de absolvire* care conferă:

- ▶ dreptul de a urma învățământul postsecundar non-terțiar,
- ▶ dreptul de a participa la examenul de bacalaureat
- ▶ și la examenul de atestare a competențelor profesionale.

Absolvenții primesc de asemenea portofoliul personal pentru educație permanentă actualizat și, la cerere, foaia matricolă. Absolvenții de liceu care promovează examenul de bacalaureat primesc *diploma de bacalaureat* care le conferă dreptul de a urma învățământul superior, în condițiile stabilite de lege. Examenul de bacalaureat este un examen național.

Învățământul postsecundar non-terțiar este organizat prin școlile postliceale și școlile de maiștri și poate fi urmat numai de absolvenții de liceu - cu sau fără diplomă de bacalaureat.

În învățământul preuniversitar elevii se pot transfera între instituții de învățământ, filiere, profiluri și specializări, pe baza regulilor specifice stabilite prin Regulamentul de Organizare și Funcționare a Unităților de Învățământ Preuniversitar.

1. 12. 5. Reforme ale sistemului educacional

Contribuția lunară de hrană achitată de părinții/susținătorii legali pentru mesele servite de copiii acestora în grădinițele cu program prelungit și săptămânal se stabilește sub formă de cotă procentuală diferențiată în funcție de veniturile lunare brute cumulate ale părinților/susținătorilor legali și de numărul de copii pe care aceștia II au înscrși în aceste unități (Hotărârea Guvernului 360/1991 privind organizarea activității creșelor și grădinițelor și stabilirea contribuției părinților la întreținerea copiilor din aceste unități, cu modificările și completările ulterioare). Procentele de determinare a contribuției scăzute pentru cazurile speciale variază de la 40% la 75%. Diferența până la 100% se asigură din bugetele locale, sponsorizări sau alte surse. Ultima revizuire și actualizare a acestei Hotărâri de Guvern a avut loc în 1998 și prevede, într-o notă a anexei sale, faptul că anual, la propunerea beneficiarilor (a părinților/susținătorilor legali), cuantumul acestei contribuții poate crește.

Suportul financiar asigurat de la bugetul statului și/sau bugetele locale pentru familiile cu copii în învățământul preuniversitar constă în:

- ▶ asigurarea manualelor școlare gratuite pentru elevii din învățământul obligatoriu;
- ▶ acordarea de premii, burse, locuri în tabere și alte asemenea stimulente materiale elevilor cu performanțe școlare înalte, precum și celor cu rezultate remarcabile în educația și formarea lor profesională sau în activități culturale și sportive;
- ▶ programul Cornul și laptele pentru preșcolarii din grădinițele cu program normal (4 ore) de stat și private și pentru toți elevii din clasa pregătitoare și clasele I-VIII din învățământul de stat și privat (OUG numărul 96/2002, cu modificările și completările ulterioare);

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

- ▶ asigurarea gratuită a rechizitelor școlare pentru elevii care provin din familii dezavantajate (Legea numărul 126/2002);
- ▶ burse sociale pentru cei din grupuri dezavantajate;
- ▶ programul Bursa profesională (HG numărul 1062/2012) pentru toți elevii din învățământul profesional;
- ▶ programul Euro 200 (HG numărul 1294/2004) pentru elevii din învățământul de stat sau particular acreditat, cu un venit brut sub 150 Ron/membru de familie;
- ▶ programul Bani de liceu. (HG numărul 1488/2004) pentru elevii din grupuri dezavantajate, pe perioada parcurgerii studiilor liceale;
- ▶ Sprijin financiar pentru elevi.

Conform prevederilor Legii nr. 125/2015, privind aprobarea OUG numărul 64/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative, alocația de stat pentru copii are valoarea de 84 RON), toți copiii, cetățeni români, străini sau apatrizi care domiciliază în România, au dreptul la alocație. Alocația se acordă în următoarele situații:

- până la împlinirea vârstei de 18 ani;
- după împlinirea vârstei de 18 ani a tânărului, dacă acesta urmează cursurile de zi ale unei forme de învățământ liceal, organizat în condițiile legii și nu repetă anul școlar.

Prevederi legale specifice, cu privire la valoarea alocației, se aplică în cazul copiilor cu handicap, a copiilor adoptați, a copiilor din familii monoparentale etc. Alocația de stat este suspendată pentru copiii care nu urmează cursurile învățământului obligatoriu după împlinirea vârstei de 6 ani, cu excepția copiilor care nu urmează școala din motive medicale. Alocația de stat nu este plătită în lunile în care copilul petrece mai mult de 15 zile în instituții de îngrijire sau asistență socială în care îngrijirea copilului este integral asigurată de stat.

Elevii care, în localitatea de domiciliu, nu au posibilitatea de a învăța în limba lor maternă sunt sprijiniți prin decontul transportului la cea mai apropiată școală cu predare în limba maternă sau primesc cazare și masă gratuite în internatul unității de învățământ cu predare în limba maternă.

Conform prevederilor HG numărul 904/2014, copiii și tinerii cu cerințe educaționale speciale, școlarizați în unitățile de învățământ special sau de masă, inclusiv cei școlarizați în alt județ decât cel de domiciliu, beneficiază de asistență socială constând în asigurarea alocației zilnice de hrană, a rechizitelor școlare, a cazarmamentului, a îmbrăcăminte și a încălțăminte în cuantum egal cu cel pentru copiii aflați în sistemul de protecție a copilului, precum și de găzduire gratuită în internate sau centrele de asistare pentru copiii cu cerințe educaționale speciale din cadrul direcțiilor generale județene/a municipiului București de asistență socială și protecția copilului. Pentru sprijinirea copiilor și a tinerilor capabili de performanțe înalte, Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice organizează olimpiade și concursuri, tabere de profil, simpozioane și alte activități specifice și acordă burse și alte forme de sprijin material.

Elevii și profesorii din învățământul de stat și din învățământul obligatoriu particular acreditat/autorizat beneficiază de manuale școlare gratuite, atât pentru învățământul în limba română, cât și pentru cel în limbile minorităților naționale, în condițiile legii.

Elevii de la cursurile cu frecvență din învățământul preuniversitar de stat pot beneficia de burse de performanță, de burse de merit, de burse de studiu și de burse de ajutor social.

Cuantumul unei burse acordate din sumele defalcate din unele venituri ale bugetului de stat și numărul acestora se stabilesc anual prin hotărâre a consiliului local, respectiv a consiliului județean/consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București.

Criteriile generale de acordare a bursei se stabilesc de Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice.

Criteriile specifice de acordare a bursei de performanță, de merit, a bursei de studiu și a celor de ajutor social se stabilesc anual în consiliile de administrație ale unităților de învățământ, în limitele fondurilor repartizate și în raport cu integralitatea efectuării de către elevi a activităților școlare.

Elevii pot beneficia și de burse pe bază de contract încheiat cu operatori economici ori cu alte persoane juridice sau fizice. Elevii și cursanții străini din învățământul preuniversitar pot beneficia de burse, potrivit prevederilor legale. Elevii etnici români cu domiciliul stabil în străinătate beneficiază de burse, potrivit prevederilor prezentei legi.

Antepreșcolarii, preșcolarii și elevii din unitățile școlare de stat și particulare autorizate/acreditate beneficiază de asistență medicală, psihologică și logopedică gratuită, în cabinete medicale, psihologice și logopedice școlare ori în unități medicale de stat. Elevii din învățământul obligatoriu și liceal acreditat/autorizat beneficiază de tarif redus cu 50% pentru transportul local în comun, de suprafață, naval și subteran, precum și pentru transportul intern auto, feroviar și naval, pe tot parcursul anului calendaristic. Ca măsură de protecție specială, elevii orfani, elevii cu cerințe educaționale speciale, precum și cei instituționalizați pot beneficia de gratuitate pentru toate categoriile de transport menționate, pe tot parcursul anului calendaristic. Elevilor care nu pot fi școlarizați în localitatea de domiciliu li se decontează cheltuielile de transport din bugetul Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice, prin unitățile de învățământ la care sunt școlarizați, pe bază de abonament, în limita a 50 km, sau li se asigură decontarea sumei ce reprezintă contravaloarea a 8 călătorii dus-întors pe semestru, dacă locuiesc la internat sau în gazdă.

Elevii beneficiază de tarife reduse cu 75% pentru accesul la muzee, la concerte, la spectacole de teatru, de operă, de film și la alte manifestări culturale și sportive organizate de instituții publice. Elevii etnici români din afara granițelor țării, bursieri ai statului român, beneficiază de gratuitate la muzee, la concerte, la spectacole de teatru, de operă, de film și la alte manifestări culturale și sportive organizate de instituții publice. În situații justificate, elevilor din învățământul obligatoriu, școlarizați într-o altă localitate decât aceea de domiciliu, li se asigură, după caz, servicii de transport, de masă și de internat, de către autoritățile administrației publice locale din localitatea de domiciliu, cu sprijinul operatorilor economici, al colectivităților locale, al societăților de binefacere, precum și al altor persoane juridice sau fizice. Statul subvenționează toate costurile aferente frecventării liceului pentru elevii provenind din mediul rural sau din grupuri socioeconomice dezavantajate, precum și pentru cei care frecventează școlile profesionale. Modalitatea de subvenționare se stabilește prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice.

Suportul financiar asigurat de la bugetul statului și/sau bugetele locale pentru familiile cu copii în învățământul preuniversitar constă în:

- asigurarea manualelor școlare gratuite pentru elevii din învățământul obligatoriu;
- acordarea de premii, burse, locuri în tabere și alte asemenea stimulente materiale elevilor cu performanțe școlare înalte, precum și celor cu rezultate remarcabile în educația și formarea lor profesională sau în activități culturale și sportive;
- programul Cornul și laptele pentru preșcolarii din grădinițele cu program normal (4 ore) de stat și private și pentru toți elevii din clasa pregătitoare și clasele I-VIII din învățământul de stat și privat (OUG numărul 96/2002, cu modificările și completările ulterioare);
- asigurarea gratuită a rechizitelor școlare pentru elevii care provin din familii dezavantajate (Legea numărul 126/2002); asigurarea participării în taberele școlare;
- burse sociale pentru cei din grupuri dezavantajate;
- programul Bursa profesională (HG numărul 1062/2012) pentru toți elevii din învățământul profesional;
- programul Cornul și laptele;
- programul Euro 200 (HG numărul 1294/2004) pentru elevii din învățământul de stat sau particular acreditat, cu un venit brut sub 150 Ron/membru de familie;
- programul Bani de liceu. (HG numărul 1488/2004) pentru elevii din grupuri dezavantajate, pe perioada parcurgerii studiilor liceale;
- A fost elaborat Planul de acțiune 2018 pentru implementarea Strategiei educației și formării profesionale în România în perioada 2015-2020 și a fost realizat raportul privind implementarea planului de acțiune al acestei strategii pentru anul 2017;
- În vederea punerii în aplicare a programelor în sistemul de formare profesională inițială, a fost demarată implementarea Master-planului pentru perioada 2015 – 2020. ;
- A fost definitivat Ghidul applicantului pentru proiectul Formarea competențelor antreprenoriale VET – finanțare POCU și Buget național. Obiectivul general al proiectului este de a îmbunătăți utilitatea sistemelor de educație și formare pentru piața muncii prin dezvoltarea competențelor antreprenoriale în învățământul secundar și profesional și facilitarea tranziției elevilor de la educație la piața muncii;
- Prin OMEN 4798/ 2017, a fost aprobat Contractul de pregătire practică a elevilor din învățământul dual. Rolul acestui contract este acela de a asigura o ofertă de formare profesională de calitate, în scopul angajării absolvenților, conform nivelului de pregătire și calificării obținute anterior;
- A fost aprobat Cadrul privind organizarea, desfășurarea și calendarul admiterii în învățământul profesional de stat și în învățământul dual pentru anul școlar 2018-2019. Pentru anul școlar 2018-2019, prin proiectul planului de școlarizare, sunt propuse un număr de 39. 170 locuri pentru învățământul profesional, din care 5. 192 locuri pentru învățământul dual, estimându-se implicarea a 80 unități de învățământ profesional și tehnic cu clase de învățământ dual;
- A fost elaborat Planul de acțiune 2018 pentru implementarea Strategiei educației și formării profesionale în România în perioada 2015-2020 și a fost realizat raportul privind implementarea planului de acțiune al acestei strategii pentru anul 2017.
- În vederea punerii în aplicare a programelor în sistemul de formare profesională inițială, a fost demarată implementarea Master-planului pentru perioada 2015 – 2020.
- A fost definitivat Ghidul applicantului pentru proiectul Formarea competențelor antreprenoriale VET – finanțare POCU și Buget național. Obiectivul general al

proiectului este de a îmbunătăți utilitatea sistemelor de educație și formare pentru piața muncii prin dezvoltarea competențelor antreprenoriale în învățământul secundar și profesional și facilitarea tranziției elevilor de la educație la piața muncii.

- Prin OMEN 4798/ 2017, a fost aprobat Contractul de pregătire practică a elevilor din învățământul dual. Rolul acestui contract este acela de a asigura o ofertă de formare profesională de calitate, în scopul angajării absolvenților, conform nivelului de pregătire și calificării obținute anterior.
- A fost aprobat Cadrul privind organizarea, desfășurarea și calendarul admiterii în învățământul profesional de stat și în învățământul dual pentru anul școlar 2018-2019. Pentru anul școlar 2018-2019, prin proiectul planului de școlarizare, sunt propuse un număr de 39.170 locuri pentru învățământul profesional, din care 5.192 locuri pentru învățământul dual, estimându-se implicarea a 80 unități de învățământ profesional și tehnic cu clase de învățământ dual.

1.12.6. Finanțarea sistemului de învățământ

Statul asigură finanțarea de bază pentru toți preșcolarii și pentru toți elevii din învățământul primar, gimnazial, profesional și liceal general obligatoriu de stat, particular sau și confesional acreditat, pentru elevii din învățământul postliceal de stat, precum și, după caz, pentru beneficiarii cursurilor de pregătire pentru examenul național de bacalaureat.

Finanțarea învățământului preuniversitar particular și confesional acreditat se face din taxe, din fonduri publice, în cazul învățământului preșcolar, primar și gimnazial obligatoriu, precum și din alte surse, potrivit legii. Conform Legii Educației Naționale (Legea 1/2011, cu modificările și completările ulterioare), învățământul de stat este gratuit. Pentru unele activități, niveluri, cicluri și programe de studii se pot percepe taxe. Finanțarea învățământului preuniversitar de stat, particular și confesional se asigură din fonduri publice sau din alte surse, potrivit legii. Finanțarea învățământului preuniversitar particular și confesional acreditat se face din taxe, din fonduri publice, în cazul învățământului preșcolar și al celui obligatoriu, precum și din alte surse, potrivit legii.

Finanțarea se face în baza și în limitele costului standard per elev sau per preșcolar, după metodologia elaborată de Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice. Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, prin organismul specializat, stabilește anual costul standard per preșcolar/elev.

Statul asigură finanțarea de bază pentru toți preșcolarii și pentru toți elevii din învățământul primar, gimnazial, profesional și liceal de stat, particular sau confesional acreditat, pentru elevii din învățământul postliceal de stat, precum și, după caz, pentru beneficiarii cursurilor de pregătire pentru examenul național de bacalaureat. Prevederile referitoare la finanțarea de bază pentru învățământul preuniversitar particular și confesional acreditat au fost prorogate succesiv prin Ordonanțe de urgență ale Guvernului; ultima amânare fiind decretată pentru data de 31 decembrie 2016.

Finanțarea unităților de învățământ preuniversitar cuprinde :*finanțarea de bază, finanțarea complementară și finanțarea suplimentară.*

Finanțarea de bază a învățământului preuniversitar se face după principiul „*resursa financiară urmează elevul*”, în baza căruia alocația bugetară aferentă unui elev sau unui preșcolar se transferă la unitatea de învățământ la care acesta învață. *Finanțarea de bază* asigură desfășurarea în condiții normale a procesului de învățământ la nivel preuniversitar, conform standardelor naționale. Finanțarea de bază se asigură din bugetul de stat, din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată și alte venituri ale bugetului de stat, prin bugetele locale, pentru următoarele categorii de cheltuieli:

- cheltuielile cu salariile, sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale în bani, stabilite prin lege, precum și contribuțiile aferente acestora;
- cheltuielile cu formarea continuă și evaluarea personalului;
- cheltuielile cu evaluarea periodică internă a elevilor;
- cheltuielile materiale și pentru servicii;
- cheltuielile cu întreținerea curentă.

Finanțarea de bază a unei unități școlare rezultă prin multiplicarea costului standard per elev/preșcolar cu coeficienți specifici unității școlare și cu numărul de elevi și se aprobă anual prin hotărâre a Guvernului. Finanțarea de bază aprobată anual prin legea bugetului de stat se repartizează pe comune, orașe, municipii și sectoare ale municipiului București de către direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, cu asistența tehnică de specialitate a inspectoratelor școlare județene, respectiv a Inspectoratului Școlar al Municipiului București. În finanțarea de bază a unității de învățământ preuniversitar cu predare în limbile minorităților naționale, costul standard per elev și per preșcolar se calculează după un coeficient mărit pe baza factorilor de corecție, luând în considerare predarea în limba minorității naționale sau a limbii minorității naționale. În cazul acestor unități se are în vedere izolarea lingvistică, geografică și numărul redus de elevi și preșcolari.

Finanțarea complementară asigură cheltuieli de capital, cheltuieli sociale și alte cheltuieli asociate procesului de învățământ preuniversitar de stat. Finanțarea complementară se asigură din bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale de care aparțin unitățile de învățământ preuniversitar, din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată, pentru următoarele categorii de cheltuieli:

- investiții, reparații capitale, consolidări;
- subvenții pentru internate și cantine;
- cheltuieli pentru evaluarea periodică națională a elevilor;
- cheltuieli cu bursele elevilor;
- cheltuieli pentru transportul elevilor;
- cheltuieli pentru naveta cadrelor didactice, conform legii;
- cheltuieli pentru examinarea medicală obligatorie periodică a salariaților din învățământul preuniversitar, cu excepția celor care, potrivit legii, se efectuează gratuit;
- cheltuieli pentru concursuri școlare și activități educative extrașcolare organizate în cadrul sistemului de învățământ;
- cheltuieli pentru asigurarea securității și sănătății în muncă, pentru personalul angajat, preșcolari și elevi;
- gestionarea situațiilor de urgență;
- cheltuieli pentru participarea în proiecte europene de cooperare în domeniul educației și formării profesionale;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Programul Operațional Capacitate Administrativă
Competența face diferența!

Instrumente Structurale
2014-2020

Finanțarea în educație.

Conform Legii Educației Naționale (Legea 1/2011), Art. 8, pentru finanțarea educației naționale se alocă anual din bugetul de stat și din bugetele autorităților publice locale minimum 6% din produsul intern brut al anului respectiv. Suplimentar, unitățile și instituțiile de învățământ pot obține și utiliza autonom venituri proprii.

Statul asigură finanțarea de bază pentru toți preșcolarii și pentru toți elevii din învățământul general obligatoriu de stat, particular și confesional acreditat. De asemenea, statul asigură finanțarea de bază pentru învățământul profesional și liceal acreditat, de stat, particular și confesional, precum și pentru cel postliceal de stat. Finanțarea se face în baza și în limitele costului standard per elev sau per preșcolar, după metodologia elaborată de Ministerul Educației Naționale.

Învățământul de stat este gratuit. Pentru unele activități, niveluri, cicluri și programe de studii se pot percepe taxe.

Ministerul Educației Naționale, prin organismul specializat, stabilește anual costul standard per preșcolar/elev, cost care stă la baza finanțării de bază. De suma aferentă beneficiază toți preșcolarii și elevii din învățământul preuniversitar de stat, precum și preșcolarii și elevii din învățământul general obligatoriu, profesional și liceal, particular și confesional, care studiază în unități de învățământ acreditate și evaluate periodic, conform legislației în vigoare.

Finanțarea de bază a învățământului preuniversitar se face după principiul „resursa financiară urmează elevul”, în baza căruia alocația bugetară aferentă unui elev sau unui preșcolar se transferă la unitatea de învățământ la care acesta învață.

Conform Legii Educației Naționale (Legea 1/2011), învățământul universitar de stat este gratuit pentru cifra de școlarizare aprobată anual de Guvern și cu taxă, în condițiile legii.

În instituțiile de învățământ superior de stat, învățământul este gratuit pentru cifra de școlarizare aprobată anual de Guvern și cu taxă. Cuantumul taxei este stabilit de către senatul universitar, conform legii. Instituțiile de învățământ superior au autonomie în stabilirea cuantumului taxelor și au obligația să le comunice tuturor celor interesați, inclusiv pe site-ul universității.

Învățământul poate să fie finanțat și direct de către operatori economici, precum și de alte persoane fizice sau juridice, în condițiile legii. Învățământul poate fi susținut prin burse, credite de studii, taxe, donații, sponsorizări, surse proprii și alte surse legale.

Statul asigură accesul gratuit la servicii de consiliere și orientare în carieră tuturor elevilor, studenților și persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă.

Începând din anul 2013, statul sprijină dreptul la învățare pe tot parcursul vieții prin acordarea sumei reprezentând echivalentul în lei a 500 euro, calculat la cursul de schimb leu/euro comunicat de Banca Națională a României și valabil la data plății, fiecărui copil cetățean român, la nașterea acestuia. Suma este acordată în scop educațional în beneficiul titularului, din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale. Suma se

depune într-un cont de depozit, denumit în continuare cont pentru educație permanentă, deschis la Trezoreria Statului pe numele copilului de oricare dintre părinții firești, de împuternicitul acestora sau de reprezentantul legal al copilului, pe baza certificatului de naștere. Părinții copilului, contribuabili, pot direcționa în contul pentru educație permanentă, un procent de până la 2% din valoarea impozitului anual pe veniturile din salarii, în condițiile legii, și pot depune sume în acest cont. Titularul contului este singura persoană care poate solicita sume din contul pentru educație permanentă, începând cu vârsta de 16 ani și cu acordul expres, după caz, al părinților, al tutorelui sau al reprezentantului legal. Trezoreria Statului eliberează vouchere echivalente în valoare cu sumele solicitate. Metodologia prin care se certifică faptul că sumele au fost cheltuite pentru educația permanentă se elaborează de către Ministerul Educației Naționale.

CAPITOLUL II. CONCLUZII

Comparativ cu statele analizate, sistemul de învățământ preuniversitar românesc prezintă atât avantaje, cât și dezavantaje. Avantajele constau în gratuitatea învățământului obligatoriu, respectiv asigurarea manualelor pentru acesta, varietatea opțiunilor educaționale, incluzând aici sistemele educaționale alternative, bursele acordate elevilor

